Lietas Nr. 11514004510
Lietas arhīva Nr. K30-0094-14/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 22.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesnese I.Strode

ar sekretāri L.Priedenfeldi, T.Jančenko, M.Puļkinu, L.Leitāni, K.Titāni,

tulci L.Pudžu, D.Jurjāni-Turkeri, I.Novoseļcevu, L.Muzičuku, V.Potapenko, Ž.Brokāni,

piedaloties prokurorei S.Saulietei,

aizstāvim D.Dmitrenokam,

atklātā tiesas sēdē Abrenes ielā 3, Rīgā, izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas, 177.panta pirmās daļas, 177.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, 193.[1] panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas, un

konstatēja

ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurores 2011.gada 4.jūlija lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības krimināllietā Nr.11514004510 nolemts saukt pie kriminālatbildības /pers. A/, izsniedzot apsūdzību noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā (cietušais /pers. B/ un /pers. C/), 180.panta otrajā daļā (saistībā ar SIA ''Spans''), 193.[1] panta pirmajā daļā un 193.panta ceturtajā daļā (cietusī /pers. D/).

Savukārt ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurores 2012.gada 12.marta lēmumu krimināllietā Nr.11091146811 par personas saukšanu pie kriminālatbildības nolemts saukt pie kriminālatbildības /pers. A/, izsniedzot apsūdzību noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta otrajā daļā (cietušais /pers. E/).

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2012.gada 28.marta lēmumu krimināllieta Nr.11091146811 /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas apvienota vienā lietvedībā ar krimināllietu Nr.11514004510 /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas (cietušais /pers. B/ un /pers. C/), 180.panta otrās daļas (saistībā ar SIA ''Spans''), 193.[1] panta pirmās daļas un 193.panta ceturtās daļas (cietusī /pers. D/).

Tiesas izmeklēšanas laikā, 2013.gada 9.maijā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 462.pantu un 2012.gada 13.decembra likuma ''Grozījumi Krimināllikumā'' Pārejas noteikumu 5.punktu, prokurore grozīja apsūdzību, inkriminējot /pers. A/ Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (cietušais /pers. E/), 193.[1] panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā (cietusī /pers. D/) paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Tāpat arī prokurore grozīja apsūdzību daļā par Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā (cietušais /pers. B/) un 177.panta trešajā daļā (cietusī /pers. C/) paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, izslēdzot šajā daļā no celtās apsūdzības kvalificējošo pazīmi atkārtotību. Apsūdzība tika grozīta arī daļā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas (saistībā ar SIA ''Spans''), kvalificējot apsūdzētā darbības saistībā ar SIA ''Spans'' pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas ar motivāciju, ka tas ir viens turpināts krāpšanas noziedzīgs nodarījums.

Tiesas izmeklēšanas laikā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 462.pantu un 2012.gada 13.decembra likuma ''Grozījumi Krimināllikumā'' Pārejas noteikumu 5.punktu un ņemot vērā to, ka 2009.gada jūlijā summa, kas tika izkrāpta no /pers. C/, tas ir, EUR 8376,58 sastādīja nelielus apmērus, apsūdzība tika grozīta arī 2013.gada 10.oktobrī, grozot kvalifikāciju no Krimināllikuma 177.panta trešās daļas uz Krimināllikuma 177.panta pirmo daļu noziedzīgam nodarījumam, kur cietusī ir /pers. C/.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticību un ar viltu (krāpšana), lielā apmērā (redakcijā uz 2003.gada 1.janvāri) un, proti, /pers. A/, nolūkā izdarīt krāpšanu lielā apmērā, izmantojot to, ka ir pazīstams ar Somijas pilsoni /pers. B/, zinot, ka viņš vēlas iegādāties zemi Latvijā pie jūras, 2003.gadā nolēma izkrāpt no /pers. B/ naudu. Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, izmantojot nekustamā īpašuma tirdzniecības sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk SIA) "Domo" pakalpojumus, uzzināja, ka firmai ir tiesības pārdot /pers. F/ piederošo īpašumu /adrese/(kadastra Nr./numurs A/). Nolūkā radīt uzticību par savām darbībām un pārliecināt /pers. B/ iegādāties zemi pie jūras, /pers. A/, izmantodams apstākli, ka ilglaicīgi ir pazīstams un atrodas draudzīgās attiecībās ar /pers. B/ sievu, pierunāja /pers. B/ iegādāties zemi, pie tam norādot, ka zemes gabalu /pers. A/ un /pers. B/ ģimenes iegādāsies kopā, bet /pers. A/ piederēs 1/3, bet /pers. B/ – 2/3 iegādātās zemes. Pie tam /pers. A/ norādīja, ka savu daļu par zemes iegādi jau ir samaksājis. Šādi ieinteresēdams /pers. B/ zemes iegādei, /pers. A/ 2003.gada aprīlī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā aizveda /pers. B/ apskatīt it kā iegādājamo zemes gabalu, bet tas neatradās /adrese/ (kadastra Nr./numurs A/), bet gan /adrese/, kuras zemi īpašnieks uz to brīdi pārdot nevēlējās. Pie tam uz šī zemes gabala apbūve nav pieļaujama, jo tā atrodas jūras kāpu aizsargājamā zonā.

/pers. B/, būdams maldināts par /pers. A/ īstenajiem nodomiem, pilnībā uzticēdamies viņam, piekrita iegādāties zemi Saulkrastu novada Zvejniekciemā par kopējo summu LVL 23 800.

Pie tam, /pers. A/ paskaidroja, ka labi pazīst zemes īpašnieci un šis darījums var notikt tikai ar viņa piedalīšanos un ar viņa starpniecību.

Pēc /pers. B/ piekrišanas saņemšanas iegādāties zemi, /pers. A/ informēja SIA "Domo" /amats/i/pers. G/ par to, ka viņam pazīstams ārzemnieks ir gatavs iegādāties zemi /adrese/kadastra Nr./numurs A/).

2003.gada 15.aprīlī, atrodoties Rīgas apgabaltiesas zvērināta notāra Riharda Mintāla prakses vietā Rīgā, Baznīcas ielā 31, /pers. B/un /pers. G/ noslēdza līgumu zemes /adrese/(kadastra Nr./numurs A/) iegādi. Pie tam /pers. B/ bija pārliecināts, ka iegādājas iepriekš apskatīto īpašumu Saulkrastu novada Zvejniekciemā.

/pers. A/, turpinādams realizēt savu noziedzīgo nodomu, vērstu uz /pers. B/ apkrāpšanu lielā apmērā, izskaidroja pēdējam, ka pirkuma līgumā, kā pirkuma maksa ir norādīta summa LVL 1800, bet šī summa nav reālā īpašuma cena, bet summa norādīta samazināta, nolūkā izvairīties no nodokļu nomaksas par īpašuma iegādi. Reālā summa, kas vēl jāsamaksā zemes īpašniecei /pers. F/ sastāda LVL 23 800 un šo naudas summu nodošot personīgi pats /pers. A/, jo viņš paskaidroja, ka labi pazīst zemes īpašnieci un šis darījums var notikt tikai ar viņa starpniecību naudas nodošanā īpašniecei.

Tā /pers. A/ un /pers. B/ vienojās, ka pēdējais naudu pārskaitīs pa daļām, pirmo naudas summu – LVL 7500 /pers. B/ nodeva /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā pirms pirkuma līguma noslēgšanas.

2003.gada 7.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja uz /pers. A/ norēķinu kontu Nr.551005019 naudas summu EUR 4681,65 (LVL 3052,44), bet 14.jūlijā un turpmāk pārskaitīja /pers. A/ naudas summu uz kontu Nr. /konta numurs/ EUR 3135,78 (LVL 2028,85), 15.jūlijā – EUR 3131,85 (LVL 2023,18), 16.jūlijā – EUR 3144,16 (LVL 2031,13), 18.jūlijā – EUR 3126,47 (LVL 2019,70), 25.jūlijā – EUR 3092,15 (LVL 2025,36), 5.augustā – EUR 2945,74 (LVL 1908,84).

Pēc kā /pers. A/ no /pers. B/ izkrāpto naudu LVL 7500 un EUR 23 257,80 (LVL 15 089,50) izņēma no bankas un izmantoja savām vajadzībām, nodarot cietušajam materiālo zaudējumu par kopējo summu LVL 22 589,50.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā (redakcijā uz 2003.gada 1.janvāri).

Tāpat arī /pers. A/ izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticību un ar viltu (krāpšana), un, proti, 2009.gada jūlijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un apstākļos **portālā** www.zip.lv**tika ievietots sludinājums** par to, ka tiek pārdotas īres tiesības uz 30 gadiem namam /adrese/ rajona Garkalnes pagastā, lai gan šis īpašums ir ieķīlāts akciju sabiedrībai (turpmāk AS) ''SEB banka'' un saskaņā ar 2007.gada 12.februāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr. VR07047/H-1, kas noslēgts starp /pers. A/ un AS ''SEB banka'', nosacījumiem ir noteikts aizliegums bez AS "SEB banka" rakstiskas piekrišanas nekustamo īpašumu atsavināt, dāvināt, sadalīt, ieķīlāt, iznomāt, izīrēt, apgrūtināt ar lietu tiesībām.Tā kā /pers. A/ savas līgumsaistības attiecībā pret AS "SEB banka" nepildīja, ar Rīgas rajona tiesas 2009.gada 5.janvāra lēmumu tika nolemts bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pakļaut parādnieka /pers. A/ saistību, kas izriet no 2007.gada 12.februāra Kredīta līguma Nr.VR07047, un par labu bankai vērst piedziņu uz /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, Rīgas rajons, un 2009.gada 9.jūlijā jau bija notikusi pirmā šī nekustamā īpašuma izsole un tādējādi /pers. A/ nebija nekādu tiesību rīkoties ar šo īpašumu.

/pers. A/, realizējot savu noziedzīgo nodomu, pēc tam, kad /pers. C/ atsaucās uz ievietoto sludinājumu, nolūkā izkrāpt naudu, ļaunprātīgi izmantojot uzticību un viltu, izmantojot apstākli, ka viņa rīcībā joprojām atradās nama ārdurvju atslēgas, iepazīstināja /pers. C/ un /pers. H/, kā nekustamā īpašuma potenciālo īrniekus, ar nama iekštelpām, radot pārliecību un maldinot cietušo par to, ka viņa darbības ir likumīgas. Pēc tā notika mutiska vienošanās par to, ka /pers. A/ piekrita pārdot /pers. H/ minētā īpašumu īres tiesības uz 30 gadiem par kopējo summu EUR 10 000, no kuriem EUR 8376,58 iemaksājami noslēdzot īres līgumu.

Lai darījums izskatītos pārliecinošs, /pers. A/, zinot, ka darījumu nav iespējams noformēt notariāli, tā kā īpašumam ir uzliks liegums, vienojās par iespēju īrēt nekustamā īpašumu firmas – SIA "City Real Estate" telpas, uz kurām 2009.gada 28.jūlijā, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā laikā uzaicināja /pers. H/ īres līguma noslēgšanai, un, nolūkā radīt pilnīgu pārliecību par darījuma likumību, uzdeva pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā veidā izgatavotu Īres tiesību līgumu Nr.01.2009, kā izgatavotu SIA "City Real Estate", izskaidrojot, ka SIA "City Real Estate" /amats/ ir pārliecinājušies par darījuma likumību, pēc kā tika parakstīts īpašuma /adrese/ rajona Garkalnē īres līgums, kuru /pers. A/ parakstīja, kā izīrētājs, lai gan viņam nebija nekādu tiesību izīrēt šo īpašumu un gūt no tā personisku labumu.

Pēc īres līguma noslēgšanas 2009.gada 28.jūlijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā /pers. C/ pārskaitīja, uz /pers. I/ norēķinu kontu Nr./konta numurs/, EUR 8376,58 (LVL 5935,64), pēc kā šo naudu, izmantojot mātes /pers. I/ norēķinu karti un viņam zināmo PIN kodu, /pers. A/ izņēma un izmantoja savām personiskajām vajadzībām, izkrāpjot no /pers. C/ naudu EUR 8376,58 (LVL 5935,64).

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā.

Bez tam /pers. A/ izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu (krāpšana), un, proti, 2010.gada janvāra sākumā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, nolūkā izdarīt svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticību un ar viltu, interneta portālā www.ss.lv ievietoja sludinājumu par medicīnas darbinieku darbā iekārtošanu. Uzdodamies par SIA "Spans", ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un juridisko adresi Rīgā, Zāļu ielā 6, amatpersonu /pers. J/, biroja telpās Rīgā, Kr.Valdemāra ielā 149, kabinetā Nr.115, /pers. A/ tikās ar personām, kuras vēlējās iekārtoties darbā un slēdza fiktīvus darba līgumus ar cietušajiem, un izmantojot uzticību un ar viltu, izkrāpa naudas summas, aizpildot pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotā veidā iegūtas darba līgumu veidlapas un kases ieņēmumu orderus, pieprasot un saņemot samaksu par pakalpojumu, lai gan nekādas iespējas nodrošināt cietušās personas ar darbu specialitātē /pers. A/ nebija un izkrāpto naudu viņš piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Tā 2010.gada 16.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.32 ar /pers. K/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.338, datētu ar 2010.gada 16.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. K/LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 16.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.33 ar /pers. L/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.339, datētu ar 2010.gada 16.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. L/LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 16.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.34 ar /pers. M/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.344, datētu ar 2010.gada 18.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. M/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 16.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.35 ar /pers. N/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.340, datētu ar 2010.gada 16.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. N/LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 18.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.40 ar /pers. O/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.343, datētu ar 2010.gada 18.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. O/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 19.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.41 ar /pers. P/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.345, datētu ar 2010.gada 19.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. P/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 20.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.42 ar /pers. R/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.346, datētu ar 2010.gada 21.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. R/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 21.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.43 ar /pers. S/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.347, datētu ar 2010.gada 21.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. S/LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto

naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 23.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.44 ar /pers. T/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.349, datētu ar 2010.gada 28.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. T/LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 23.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.45 ar /pers. U/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.348, datētu ar 2010.gada 26.janvāri, pieprasīja un saņēma no /pers. U/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 30.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.47 ar /pers. V/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.351, datētu ar 2010.gada 12.februāri, pieprasīja un saņēma no /pers. V/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 30.janvārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.48 ar /pers. Z/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.349, datētu ar 2010.gada 4.februāri, pieprasīja un saņēma no /pers. Z/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 1.februārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.50 ar /pers. AA/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.351, datētu ar 2010.gada 18.februāri, pieprasīja un saņēma no /pers. AA/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 2.februārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.53 ar /pers. AB/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.352, datētu ar 2010.gada 4.februāri, pieprasīja un saņēma no /pers. AB/ LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 2.februārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.54 ar /pers. AC/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.364, datētu ar 2010.gada 6.martu, pieprasīja un saņēma no /pers. AC/LVL 20, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 8.februārī /pers. A/ noslēdza fiktīvu darba līgumu Nr.58 ar /pers. AD/, kuru parakstīja kā "Darba devējs /pers. J/" un, izrakstot kases ieņēmuma orderi Nr.350, datētu ar 2010.gada 8.februāri, pieprasīja un saņēma no /pers. AD/LVL 70, kā maksu par apliecību, un šo izkrāpto naudu piesavinājās un izmantoja savām vajadzībām.

Pavisam, savu turpināto noziedzīgo darbību rezultātā, /pers. A/ izkrāpa no cietušajām naudas summu LVL 1070 apmērā, kuru piesavinājās un izlietoja savām personīgām vajadzībām.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, paredzētu Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā.

Tāpat arī /pers. A/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā un, proti, 2011.gada jūnijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā /pers. A/, nolūkā izdarīt svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticību un ar viltu, ievietoja sludinājumu par dzīvokļa /adrese B/ ilglaicīgu izīrēšanu, lai gan minētais dzīvoklis /pers. A/ nepieder un viņam nebija nekādu tiesību rīkoties ar to. Nolūkā izkrāpt naudu no cietušā, /pers. A/ pašrocīgi sagatavoja dzīvokļa īres līguma veidlapas un, izmantojot apstākli, ka viņa

rīcībā atradās šī dzīvokļa atslēgas, uzdodoties par dzīvokļa izīrētāju, vienojās ar cietušo /pers. E/ par dzīvokļa /adrese B/ ilglaicīgu izīrēšanu, noslēdzot par to 2011.gada 9.jūnijā īres līgumu un, atrodoties veikala ''Supernetto" telpās /adrese/1.gada 15.jūnijā saņēma no cietušā /pers. E/ īres maksu LVL 120 apmērā, ko ļaunprātīgi izkrāpa un izmantoja savām vajadzībām, bet norunātajā datumā cietušais nevarēja uzsākt it kā izīrētā dzīvokļa izmantošanu, jo dzīvokļa atslēgas cietušajam /pers. A/ neizsniedza un turpmāk izvairījās no kontaktiem ar cietušo. Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Papildus minētajam /pers. A/ izdarīja tādu datu iegūšanu un izmantošanu, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot svešu maksāšanas līdzekli, kā arī izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, un, proti, /pers. A/, mantkārīgu motīvu vadīts, 2010.gada 21.aprīlī, ap plkst. 14.00, Rīgā, Ierikļu ielā 3, izmantojot /pers. D/ uzticību un maldinot viņu par saviem īstenajiem nolūkiem, ieguva no /pers. D/ personas datus, AS "SEB banka" atvērtā konta Nr. /konta numurs/ – attālināto elektronisko bankas operāciju programmatūras (internetbankas) lietotāja numuru, paroli, kodu karti, tas ir, datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot svešu maksāšanas līdzekli.

2010.gada 23.aprīlī, ap plkst. 13.37, atrodoties pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā Rīgā, /pers. A/, nolūkā iegūt naudas līdzekļus un zinot /pers. D/ personas datus un konta rekvizītus, izmantoja SIA "SMScredit" sniegtos pakalpojumus, no datora ar IP adresi /ip adrese/, aizpildot pieteikuma veidlapu uz /pers. D/ vārda un norādot paša izdomātu savu e-pastu: /elektroniskā pasta adrese/, elektroniskā veidā pieteicās kredīta LVL 100 apmērā saņemšanai, uz /pers. D/ vārda, kurš tika ieskaitīts AS "SEB banka" kontā Nr. Nr. /konta numurs/. Tālāk /pers. A/ievadīja /pers. D/ attālināto elektronisko bankas operāciju programmatūras (internetbanka) lietotāja numuru, paroli un pieprasīto kodu no kodu kartes, pieslēdzās /pers. D/ kontam un naudu LVL 100 apmērā pārskaitīja uz savas mātes /pers. I/ AS "Swedbank" kontu Nr. /konta numurs/, pēc kā izņēma naudu bankomātā un iztērēja savām vajadzībām.

Turpinot savu noziedzīgo darbību, 2010.gada 23.aprīlī, ap plkst. 13.48, atrodoties pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā Rīgā, /pers. A/, nolūkā iegūt naudas līdzekļus un zinot /pers. D/ personas datus un konta rekvizītus, izmantoja SIA "Ferratum" sniegtos pakalpojumus, no datora ar IP adresi /ip adrese/, aizpildot pieteikuma veidlapu uz /pers. D/ vārda un norādot paša izdomātu savu e-pastu: /elektroniskā pasta adrese/, elektroniskā veidā pieteicās kredīta LVL 75 apmērā saņemšanai, uz /pers. D/ vārda, kurš tika ieskaitīts AS "SEB banka" kontā Nr. /konta numurs/ Tālāk /pers. A/ievadīja /pers. D/ attālināto elektronisko bankas operāciju programmatūras (internetbanka) lietotāja numuru, paroli un pieprasīto kodu no kodu kartes, pieslēdzās /pers. D/ kontam un naudu LVL 75 apmērā pārskaitīja uz savas mātes /pers. I/ AS "Swedbank" kontu Nr. /konta numurs/, pēc kā izņēma naudu bankomātā un iztērēja savām vajadzībām.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. A/, izsakot attieksmi pret 2013.gada 10.oktobrī grozīto apsūdzību, neatzina vainu Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā (cietušais /pers. B/) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, daļēji atzina vainu Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā (cietusī /pers. C/) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, bet Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā (SIA ''SPANS''), 180.panta pirmajā daļā (cietušais /pers. E/), 193.[1] panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā vainu atzina.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi un neturpināt uzsākto pierādījumu pārbaudi apsūdzības atzītajā daļā, tas ir, apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (cietušais /pers. E/), 193.[1] panta pirmās daļas un 193.panta otrās

daļas (cietusī /pers. D/), un 177.panta pirmās daļas (saistībā ar SIA ''Spans''), norādītajā apsūdzības daļā nolemjot veikt pierādījumu pārbaudi tikai daļā par Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas (saistībā ar SIA ''Spans'') cietušo pieteiktajām morālā kaitējuma kompensācijām, kā arī nolemjot veikt pierādījumu pārbaudi pārējā apsūdzības neatzītajā daļā, tas ir, par /pers. A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas un 177.panta pirmās daļas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, tiesa norāda, ka /pers. A/ vaina Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (cietušais /pers. E/), 193.[1] panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā (cietusī /pers. D/), kā arī 177.panta pirmajā daļā (saistībā ar SIA ''Spans'') paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Sniedzot liecību attiecībā par noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēcKrimināllikuma 177.panta trešās daļas (cietušais /pers. B/), /pers. A/tiesas sēdē liecināja, ka tad, kad /pers. B/ ar /pers. T/ kārtējo reizi atbrauca uz Rīgu, viņš pastāstīja, ka vēlas nopirkt zemi 100 kilometru rādiusā no Rīgas, pie ūdens. Apsūdzētais pateica, ka atradis interesantu zemes gabalu netālu no Rīgas, aiz Saulkrastiem, bet nevar to nopirkt sava materiālā stāvokļa dēļ. Apsūdzētais neatceras, kur konkrēti atradās zemes gabals, kuru viņš gribēja nopirkt. Tas atradās Saulkrastu pusē, divu kilometru attālumā aiz Saulkrastiem, braucot pa Tallinas šoseju. Zeme atradās jūras krastā, kaut kur piecdesmit metru attālumā no jūras. Kad tika veikta liecību pārbaude uz vietas, apsūdzētais šo zemes gabalu parādīja policijas darbiniekiem. Apsūdzētajam tajā laikā bija paziņa /pers. AF/, viņai bija četri līdz pieci zemes gabali. No viņas apsūdzētais uzzināja /pers. G/, kura strādāja par /amats/ SIA ''Domo", telefona numuru. No trīs līdz četriem zemes gabaliem pie jūras, par kuriem /pers. K/ stāstīja apsūdzētajam, viņam patika viens. Viņi ar/amats/ aizbrauca to apskatīt. Plānā, kuru apsūdzētajam iedeva /amats/, bija uzrakstīts zeme '/Nosaukums/. Vēlāk apsūdzētais parādīja zemi /pers. T/ un /pers. B/. Viņi domāja trīs mēnešus, pēc tam viņi savāca naudu un noformēja pirkumu pie notāra. 2003.gada 15.aprīlī pie zvērināta notāra R.Mintāla tika noslēgts zemes pirkuma līgums. Pie notāra bija četri cilvēki, proti, /pers. G/ un, kā apsūdzētais saprata no tiesas sēdes, /pers. G/ priekšniece no SIA ''Domo",/pers. B/ un viņa sieva /pers. T/, kā tulks. Apsūdzētais līguma noslēgšanas brīdī atradās gaitenī kopā ar vēl vienu cilvēku, ar kuru /pers. G/ viņu iepazīstināja, kā ar zemes īpašnieci. Apsūdzētais domā, ka, līguma noslēgšanas brīdī, SIA ''Domo" pārstāvji samainīja dokumentus, jo visi dokumenti, kas bija apsūdzētā rīcībā atbilst tam zemes gabalam aiz Saulkrastiem pie jūras, ko apsūdzētajam rādīja /pers. G/. Apsūdzētaisdomā, ka /pers. B/ ar savu sievu nav pamanījis, ka, slēdzot līgumu pie notāra, dokumenti tika samainīti. To apstiprina fakts, ka zeme, kuru nopirka /pers. B/, tika vēlreiz pārdota 2006.gadā. /pers. G/ iepazīstināja apsūdzēto ar kaut kādu sievieti, ar kuru viņi brauca skatīties zemi, /pers. A/ bija viņas telefona numurs un viņa tiešām stādījās priekšā kā zemes īpašniece. Kad bija jāparaksta līgums, šī sieviete neatradās notāra kabinetā. Pēc līguma parakstīšanas, apsūdzētais personīgi maksāja sievietei, kuru /amats/

/pers. G/ nosauca par zemes īpašnieci. Pirms līguma noslēgšanas viņi arī samaksāja kādu naudas summu. Apsūdzētais samaksāja un saņēma parādzīmi. Vēlāk apsūdzētais to izmeta, jo līgums vēlāk tika noslēgts. Tagad apsūdzētais saprot, ka viņi notāra birojā samaksāja LVL 12 000 nepazīstamam cilvēkam. Apsūdzētais atceras, ka no notāra kabineta izgāja /pers. B/, viņa sieva, /pers. G/ un viņas priekšniece, /pers. B/ iedeva apsūdzētajam trūkstošo naudas summu, apsūdzētais pielika klāt savu naudu, samaksāja zemes īpašniecei un viņi aizgāja. /pers. A/ šo zemi nopirka kopā ar /pers. B/. Ņemot vērā, ka naudas izteiksmē /pers. B/piederēja divas trešdaļas no zemes, bet apsūdzētajam – viena trešdaļa, viņi nolēma noslēgt pirkuma līgumu uz /pers. B/vārda. /pers. B/ aizbrauca un atstāja pilnvaru uz apsūdzētā vārda. Ar vienu pilnvaru /pers. A/ varēja aiziet tikai uz vienu organizāciju, kas šo pilnvaru arī paņēma. Apsūdzētais atstāja dokumentus zemesgrāmatā un viņam vairāk nebija nekādu iespēju rīkoties /pers. B/vārdā. No pārskaitījumiem uz /pers. A/ bankas kontu, kuros kā mērķis tika norādīts ''par Saulkrastiem", tieši neizriet, ka tie ir par zemi, kuru viņi pirka kopā. Lietas materiālos norādītā naudas summa nav samaksa par šo zemi. Viņi samaksāja naudu par zemi uzreiz – trīs dienu laikā. Līguma parakstīšanas brīdī, viņi pilnībā norēķinājās ar zemes īpašnieci un SIA ''Domo". /pers. B/veica regulārus pārskaitījumus nelielā apmērā uz apsūdzētā kontu, jo tajā laikā /pers. B/ pirka koksni māju būvniecībai, savukārt apsūdzētaisnodarbojās ar koksnes tirdzniecību. Pārskaitījumu summas bija vienādas, jo vienā mašīnā var transportēt noteiktu koksnes skaitu, par konkrētu samaksu. 2008.gadā apsūdzētais saprata, ka ir apkrāpts. No 2003.gada līdz 2008.gadam viņš neko nevarēja izdarīt, jo viņam nebija pilnvaras. /pers. B/ nav bijis

šajā laikā Latvijā. Apsūdzētajam ir pretenzijas sakarā ar to, ka viņš nopirka zemi ne tur, kur gribēja. Tā kā apsūdzētais nokļuva cietumā, viņš neko nevarēja izdarīt, viņš nav atguvis savu naudu un nekur nav vērsies, jo par zemi uzzināja tikai 2008.gadā. Līdz tam viņš nezināja, ka viņi nopirka zemi citā vietā. Par to, ka viņi nopirka zemi citā vietā, apsūdzētajam paziņoja policijā.

Savukārt, attiecībā uz noziedzīgo nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas (cietusī /pers. C/), /pers. A/tiesas sēdē liecināja, ka viņš bija mājas īpašnieks, bet māja bija ieķīlāta AS ''SEB Banka". /amats/ /pers. Z/ no SIA ''City Real Estate" piedāvāja izīrēt māju, jo pārdot to nevarēja. Apsūdzētais zināja, ka māju nedrīkst ieķīlāt vai atsavināt. /pers. C/ un viņas dēls arī zināja, ka māja ir ieķīlāta. Apsūdzētais nezināja, ka 2009.gada 5.janvārī tika pieņemts lēmums par saistību piespiedu bezstrīdus izpildīšanu. Viņš nebija saņēmis nekādas vēstules. Ar /pers. C/ viņi satikās SIA ''City Real Estate" un vienojās noslēgt līgumu. Vienojās, ka apsūdzētais nodod viņiem mājas projektu, lai varētu pieslēgt elektrību, kā arī mājas atslēgas. Tad viņi parakstīja līgumu un apsūdzētais gaidīja, kad tiks pārskaitīta nauda. Naudu pārskaitīja uz apsūdzētā mātes kontu. Daļu no saņemtās naudas, ap LVL 5000 apsūdzētais izmantoja maksātnespējas procesam, atlikušo daļu – savām vajadzībām. Tajā laikā apsūdzētais neuzskatīja, ka ir apkrāpis /pers. C/. Kad apsūdzētais saņēma naudu viņš nesaprata, ka apkrāpj. Apsūdzētais bija pārliecināts, ka /pers. C/ ģimene varēs braukt uz māju un tur dzīvot 30 gadus. Apsūdzētais ir gatavs atgriezt naudu. Apsūdzētais nepiekrīt prokurora apsūdzībai par to, ka viņš noslēdza līgumu ar nolūku izkrāpt naudas līdzekļus. Pirmkārt, apsūdzētais nav ievietojis internetā sludinājumu par mājas īri. To var apliecināt /pers. C/ dēla /pers. H/ vārdi. Viņš tiesas sēdē liecināja, ka pirmo reizi zvanot pēc sludinājuma viņam atbildēja /amats/ Tas ir pierādījums tam, ka pats /amats/ no SIA ''City Real Estate" izvietojis internetā sludinājumu par apsūdzētā mājas īri. Līgumu ar /pers. H/ sagatavoja SIA ''City Real Estate", ko apstiprina /pers. H/ un viņa mātes liecības. Viņi redzēja, ka šis firmas darbinieks divas reizes mainīja līguma punktus, kuri viņus neapmierināja. Apsūdzētais uzticējās SIA ''City Real Estate" darbiniekiem un cerēja, ka līgums ir juridiski pareizi noformēts un viņam nav jāuztraucas. Pēc līguma parakstīšanas, apsūdzētais nodeva atslēgas un mājas plānu. Līguma noslēgšanas brīdī, tas, ka māja ir ieķīlāta bankā viņus pilnīgi apmierināja.

Attiecībā uz /pers. A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā (cietušais /pers. B/), neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu šajā apsūdzības daļā neatzina, tiesa atzīst, ka viņa vaina ir pilnībā pierādīta ar šādiem pirmstiesas procesā iegūtiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, un tieši:

- cietušā /pers. B/ liecībām. Cietušais tiesas sēdē liecināja, ka viņš vēlējās pirkt zemi pie jūras. Notika tikšanās ar /pers. A/ un viņš teica, ka zina par kādu īpašumu Saulkrastos. /pers. A/ teica, ka pats vēlētos iegādāties šo īpašumu, bet viņam nav pietiekoši daudz naudas līdzekļu, lai to iegādātos. Tāpēc /pers. A/ierosināja, ka kopā varētu iegādāties šo īpašumu. Cietušais, viņa sieva un /pers. A/ kopīgi devās apskatīties šo īpašumu Saulkrastos. Tad /pers. A/parādīja īpašumu un ierosināja, ka viņš nopirks vienu trešo daļu no īpašuma un, ka /pers. B/ varētu nopirkt pārējo daļu. Tobrīd /pers. A/bija līdzi tikai karte un cietušais redzēja šajā kartē to vietu, ko viņi bija aplūkojuši. Vēlāk cietušais ar sievu izdomāja, ka iegādāsies šo īpašumu. /pers. A/ teica, ka viņš samaksās pa priekšu tam, kas pārdod zemi un, tad viņi vēlāk samaksās par šo īpašumu. /pers. A/ teica, ka ļoti labi pazīst šī īpašuma īpašnieku. Viņš teica, ka ir diezgan sarežģīti iegādāties īpašumu un tāpēc tikai viņš varēja iegādāties. /pers. B/ pašam nebija iespējas satikties ar šī īpašuma īpašnieku. Process sākās februāra beigās, laikam marta aizgāja paskatīties un pēc tam viņi veica sarunas apmēram līdz aprīlim. Un tad /pers. A/ beidzot pateica, ka īpašums tiks pirkts uz cietušā vārda. Pēc tam visi dokumenti tika kārtoti uz /pers. B/ vārda un /pers. A/ parūpējās par pirkuma līgumu. 15.aprīlī viņi satikās Rīgā, lai dotos pie notāra. Pie notāra bija cietušais un viņa sieva, /pers. A/ un vēl nekustamā īpašuma /amats/, kurai bija tiesības parakstīt līgumu īpašnieka vārdā. Iespējams, ka bija vēl viena personu, bet cietušais īsti neatceras. Tulks nebija pieaicināts, /pers. AE/tulkoja. Vēl bija notārs un notāra palīgs. /pers. B/ aizgāja uz Nordea banku un paņēma no sava konta skaidru naudu. Tas bija /pers. A/ ieteikums, ka lielākā daļa summas ir jāsamaksā skaidrā naudā. Cietušais naudu iedeva /pers. A/

un viņš apsolīja, ko šo naudas summu atdos zemes īpašniekam. Pirkuma līgumā tika norādīta tikai ļoti maza summa no faktiskās pirkuma summas. Tā bija mazāka par LVL 2000. Cietušais samaksāja pirkuma summu pārstāvim - starpniekam, nevis zemes īpašniecei. Pēc šī darījuma ar notāru, /pers. A/ paņēma visus attiecīgos dokumentus, lai izpildītu vajadzīgās formalitātes un nostiprinātu īpašumu zemesgrāmatā. Cietušais izsniedza pilnvaru /pers. A/, lai viņš varētu reģistrēt īpašumu zemesgrāmatā. 2003.gada beigās vai 2004.gada sākumā, veicot bankas pārvedumus, visa norunātā summa tika nomaksāta. Bija 2008.gads un tad cietušais uz kādu laiku atgriezās Latvijā un tad izlēma, ka tiešām ir laiks noskaidrot, kas notiek šajā lietā. Cietušais pats atrada datu bāzē informāciju, ka īpašumam ir kāds cits īpašnieks, nevis viņš. To, ka cietušais pērk īpašumu, kas atrodas 30 kilometru attālumā no jūras, viņš saprata tikai tad, kad viņam tas tika paskaidrots kriminālprocesa laikā. Papildus tiesas sēdē sniegtām liecībām, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tiesas sēdē tika nolasītas arī cietušā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās, cita starpā, norādīts, ka cietušais iedeva /pers. A/LVL 7500, lai iedotu zemes īpašnieku ģimenei. Nākamo mēnešu laikā, cietušais pārskaitīja caur banku atlikušo darījuma summu, lai pilnīgi apmaksātu pirkumu. Turklāt cietušais samaksāja ''oficiālo cenu'' LVL 1800 un izdevumus (8.sējuma 39-40, 9.sējuma 46-47);

- ar liecinieces /pers. T/ liecībām. Lieciniece liecināja, ka laikam 2003.gadā /pers. A/ viņiem piedāvāja caur viņu nopirkt zemi Saulkrastos. Tad vienu dienu viņi satikās un /pers. A/ viņiem parādīja zemi, kas viņiem iepatikās. Tad /pers. A/ vienojās ar notāru par zemes pirkšanu un viņi veica darījumu. Policijā jau noskaidrojas, ka zeme neatrodas tur, kur to parādīja /pers. A/. Lieciniece bija klāt naudas nodošanas brīdī, kad tika nodota skaidra nauda /pers. A/. Naudu nodeva kaut kur pie baznīcas mašīnā, kas bija netālu no notāra. Pēc tam /pers. B/ caur banku skaitīja naudu. Lieciniece lasīja līgumu un to tulkoja /pers. B/, bet nepievērsa uzmanību, kurā vietā atrodas zeme, ko vīrs pirka. Pirmajā reizē pie notāra tika parakstīti dokumenti par īpašuma pārdošanu uz /pers. B/ vārda. Pēc tam /pers. A/ uztaisīja pilnvaru;

- ar liecinieces /pers. F/ liecībām par to, ka viņai piederēja īpašums Lēdurgas pagastā, kuru viņa kaut kur 2005.gadā pārdeva. Lieciniece noslēdza Uzdevuma līgumu ar SIA ''Domo", ko pārstāvēja /pers. G/, un vēlāk – pilnvaru. Lieciniece saņēma LVL 240 par to, ka realizēs viņas īpašumu. Vairāk nekādu materiālu labumu lieciniece negūtu, kā tikai to, ko viņai samaksāja. No īpašuma nepilni 30 km attālumā atrodas jūra. Blakus viņas īpašumam pirka īpašumu un bija iespēja pārdot arī liecinieces īpašumu. Lieciniece atsauca pilnvaru un realizēja īpašumu. Lieciniece nekad nav redzējusi /pers. A/ un sakarā ar zemes pārdošanu nav bijusi Rīgā;

- ar liecinieces /pers. G/ (pirms uzvārda maiņas /pers. G/) liecībām, kura liecināja, ka 2003.gadā šajā laika posmā viņa strādāja SIA ''Domo" par /amats/ Bija līgums ar zemes saimnieci. Pazīst /pers. A/saistībā tikai ar zemes pārdošanu Lēdurgas pagastā, Limbažu rajonā. Viņš interesējās SIA ''Domo" par zemi. Pēc tam viņi aizbrauca to apskatīties. Viņš teica, ka meklē zemi ārzemniekam. Pēc kāda laika /pers. A/ zvanīja un teica, ka viņam patīk zemes gabals Lēdurgas pagastā. Saulkrastos pa visu laiku, kad lieciniece strādāja viņai nav bijusi neviena zeme un viņa nav pārdevusi /pers. A/ zemi Saulkrastos. Turklāt bija nepieciešams noformēt atļauju priekš ārzemnieka. Lieciniece nekad nav saņēmusi no /pers. A/ naudu LVL 6000 apmērā un personīgi neko nesaņēma, jo līgums bija firmai. Pie notāra bija lieciniece un firmas direktors. Zemes pircējs deva naudu direktoram. Pie notāra noformēja darījumu par zemi Lēdurgā. Lieciniece saprata, ka viņš visu saprot. Zemes pircēja sieva viņam tulkoja līguma saturu. Pirkuma līgumu sagatavoja /pers. A/. Iespējams pats notārs sagatavoja līgumu, bet konkrēti nezin, jo bija jau līdzi sagatavots teksts. Pie līguma slēgšanas pie notāra atradās pircējs, viņa tagadējā sieva, lieciniece, /pers. S/ un Oļegs;

- ar liecinieces /pers. S/ liecībām. Lieciniece tiesas sēdē liecināja, ka 2003.gadā viņa strādāja par firmas ''Domo" /amats/ Atceras šo darījumu, kas bija par zemi Limbažu rajonā, Vidrižos. Bija ielikta reklāma, pēc kuras zvanīja sieviete, kas gribēja kaut ko pārdot. Pārdevējs atbrauca uz firmu, viņi parakstīja uzdevuma līgumu, apņemoties realizēt viņas zemi, un meklēja pircēju. Summa, kas uzrādīta, ir tas, ko īpašniecei samaksāja par īpašumu. Īpašumu iegādājās viens ārzemnieks. Lieciniece pazīst /pers. A/, viņš atnāca sakarā ar to, ka vēlējās paskatīties uz šo īpašumu, jo viņam bija klients, kas vēlējās to iegādāties. /pers. G/ ar apsūdzēto aizbrauca uz īpašumu, lai parādītu kā tas izskatās, kā arī iedeva zemes plānu. Pēc tam viņš teica, ka īpašums patīk. Īpašums tika pirkts ārzemniekam, /pers. A/ bija kā viņa pārstāvis. Ārzemnieks nevarēja uz savu vārdu noformēt īpašumu, jo tur vajadzēja no pagasta atļauju. Kad parakstīja pilnvaru, tad no pagasta deva vēl kaut kādu atļauju, ka viņi nebūs pretī, ka ārzemnieks pirks to zemi. Pie notāra bija lieciniece, apsūdzētais, pircējs un liekas, ka bija vēl tulks. Bet pirka īpašumu tieši ārzemnieks, apsūdzētais bija, bet neko neparakstīja. Pārdošanas līgumu parakstīja ārzemnieks un /pers. G/, pircējs iedeva naudu;

- ar liecinieces /pers. AI/ liecībām. Lieciniece liecināja, ka viņa ir piedalījusies darījumos par zemes pārdošanu Saulkrastos kā tulks, jo /pers. AE/ draugs nezināja latviešu un krievu valodu. Nevar pateikt tieši kur Saulkrastos atradās īpašums, bet tas bija kaut kur netālu no jūras. Un sakarā ar to, ka tas bija kāpu pusē, ilgi tas process notika. Papildus tiesas sēdē liecinieces sniegtajām liecībām, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tika nolasītas /pers. AI/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības un, kurās, cita starpā, norādīts, ka lieciniece, kā /pers. B/ tulks, piedalījās pilnvaras noformēšanā /pers. A/ pie notāra Ģertrūdes ielā (9.sējuma lapa 27, 28);

- ar liecinieces /pers. O/ liecībām. Lieciniece tiesas sēdē liecināja, ka viņai no 1996.gada pieder īpašums Saulkrastos, Jūras prospektā un, ka viņa nekad nav vēlējusies šo zemi pārdot. Nekad nav likusi nekur sludinājumus par šo zemi. To nav darījuši arī viņas radinieki. Lieciniece r vienīgā šīs zemes īpašniece. Nekad nav bijušas atļaujas apbūvēt šo zemi. Lieciniece nepazīst apsūdzēto /pers. A/, pirmo reizi viņu redz. Uzrādot lieciniecei tiesas sēdē 9.sējuma 42., 43., 44., 45., 73., 74.lapu, apliecināja, ka tajās redzams viņas īpašums;

- ar zemesgrāmatas izdruku no Limbažu zemesgrāmatas nodaļas Lēdurgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/, kadastra Nr./numurs C/, par īpašumu /adrese/ ko kuras izriet, ka nekustamais īpašums sākotnēji sastāvēja no zemes gabala 28,4 ha platībā, no kura, cita starpā, 2006.gada 10.martā, pamatojoties uz 2006.gada 14.februāra pirkuma līgumu, atdalīti divi zemes gabali 3,7 ha platībā un tiem atvērts jauns zemesgrāmatas nodalījums /numurs D/ (8.sējuma lapa 17-79);

- ar zemesgrāmatas izdruku no Limbažu zemesgrāmatas nodaļas Lēdurgas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs D/, kadastra Nr./numurs E/, par īpašumu ''/adrese/ (8.sējuma lapa 15-15);

- ar Uzdevuma līgumu Nr.N/1002, kas 2001.gada 31.oktobrī noslēgts starp SIA ''Domo'', tās /amats/ /pers. S/ personā, un /pers. F/, un, ar kuru /pers. F/ uzdeva SIA ''Domo'' un firma veica pakalpojumus nekustamā īpašuma pārdošanai, kas atrodas Lēdurgā, Limbažu rajonā, kadastra Nr. /numurs F/(8.sējuma lapa 48);

- ar 2003.gada 14.aprīlī Limbažu rajona Lēdurgas pagasttiesā reģistrēto pilnvaru Nr.42, ar kuru /pers. F/ pilnvaroja /pers. G/ brīvi rīkoties ar /pers. F/ piederošā nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese/daļu (zemes gabaliem Nr.3 un Nr.4 ar nosaukumu ''/Nosaukums/), apzīmējums kadastrā/numurs/, reģistrēts Limbažu rajona Lēdurgas pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/, tai skaitā pārdot minētā nekustamā īpašuma daļu, zemes gabalus Nr.3 un Nr.4 ar nosaukumu ''/Nosaukums/'' (8.sējuma lapa 69);

- ar Limbažu rajona Lēdurgas pagasttiesas 2005.gada 22.decembra Apliecību par paziņojuma izsniegšanu, /pers. F/ iesniegumu Lēdurgas pagasttiesai, kurā /pers. F/ atsauc pilnvaru, ko 2003.gada 14.aprīlī apliecinājusi Limbažu rajona Lēdurgas pagasttiesas priekšsēdētāja ar reģistra Nr.42 (8.sējuma lapa 70, 68);

- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Brasas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2010.gada 15.jūnija Protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un Izziņu kriminālprocesā Nr.11094080308, kurās fiksēts, ka lieciniece /pers. F/ atpazina /pers. S/, kā sievieti, kura bija kopā ar /pers. G/ Lēdurgā pie pilnvaras izsniegšanas (8.sējuma lapa 49, 49a);

- ar Lauku atbalsta dienesta Ziemeļvidzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes 2003.gada 29.jūlija Lauksaimniecībā izmantojamās zemes transformācijas atļauju, ar kuru /pers. F/ dota atļauja transformēt Limbažu rajona Lēdurgas pagasta nekustamā īpašuma ''/Nosaukums/' lauksaimniecībā izmantojamo zemi par zemi apbūvei (nekustamā īpašuma kadastra Nr./numurs E/, kadastra vienības /numurs/ un /numurs/). Tāpat arī no minētās atļaujas izriet, ka atļauju saņēma nekustamā īpašuma ''/Nosaukums/ īpašnieces /pers. F/ pilnvarotā persona /pers. G/ (8.sējuma lapa 71);

- ar Limbažu rajona Lēdurgas pagasta padomes 2003.gada 14.aprīļa Izziņu Nr.3-8/179, kurā norādīts, ka Lēdurgas pagasta padome neiebilst, ja /pers. F/ pārdod viņai piederošo zemes gabalu '/adrese/, Somijas pilsonim (8.sējuma lapa 73);

- ar Vidzemes apgabaltiesas Limbažu zemesgrāmatu nodaļas 2010.gada 8.oktobra paziņojumu Nr.1-9/604, kurā apliecināts, ka /pers. A/, kā pilnvarota persona, nav reģistrējis, kā arī nav mēģinājis reģistrēt kādu nekustamo īpašumu Limbažu zemesgrāmatu nodaļā uz /pers. B/ vārda (9.sējuma lapa 16, 18);

- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Brasas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2010.gada 7.oktobra Protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un Izziņu – pielikumu protokolam pie uzrādīšanas atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kurās fiksēts, ka /pers. A/ atpazina /pers. G/, kā /amats/ Nataļu, kura 2003.gadā parādīja un pārdeva zemi ''/Nosaukums/' aiz Saulkrastiem, netālu no jūras (9.sējuma lapa 29, 30);

- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Brasas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2010.gada 7.oktobra Konfrontēšanas protokolu, kurā fiksēta konfrontēšana starp liecinieci /pers. G/ un /pers. A/, kuri apliecinājuši, ka 2003.gadā starp viņiem bija darījuma attiecības (9.sējuma lapa 34-36, 37-38);

- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Brasas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2010.gada 25.oktobra Protokola par liecību pārbaudi uz vietas, kurā fiksēta /pers. B/ liecību pārbaude uz vietas, kurā viņš, aicināts parādīt vietu, kur 2003.gadā braucis skatīties zemi un gribējis pirkt to kopā ar /pers. A/, norādīja uz zemes gabalu, kas atrodas starp ceļu – Jūras prospekts virzienā, uz jūras pusi, pretī tam atrodas mājas ar nosaukumu ''/Nosaukums/'' un mājas ''/Nosaukums/'' (9.sējuma lapa 71-74);

- ar Rīgas apgabaltiesas zvērināta notāra Riharda Mintāla 2013.gada 20.maija paziņojumu Nr.176, kurā norādīts, ka pēc 2003.gada aktu un apliecinājumu reģistra redzams, ka /pers. G/ (rīkojas pēc /pers. F/Lēdurgas pagasttiesā 2003.gada 14.aprīlī izdotas pilnvaras Nr.42), /pers. B/ un /pers. AB/ pie minētā notāra apliecinājuši savus paraksta īstumus uz trim pirkuma līguma eksemplāriem un lūgumu zemesgrāmatai Nr.3343 (11.sējuma lapa 21);

- ar Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas 2013.gada 4.jūnija paziņojumu Nr.1-9/3293, ar ko pierādīts, ka /pers. A/ nav sniedzis zemesgrāmatu nodaļā dokumentus par savu vai /pers. B/ īpašuma tiesību nostiprināšanu uz nekustamo īpašumu ''/Nosaukums/'' (11.sējuma lapa 23).

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, no kura izriet, ka 2003.gada 15.aprīlī /pers. B/ izņēma no konta naudu EUR 12 048,19 un EUR 3217,50 apmērā (9.sējuma lapa 52, 53, 62,63);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 7.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/ uz kontu Nr.551005019 EUR 4681,65, norādot maksājuma mērķī ''/pers. A/ Saulkrasti '' (9.sējuma lapa 54, 64);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 14.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/, uz kontu Nr.551005019765, EUR 3135,78, norādot maksājuma mērķī ''Saulkrasti'' (9.sējuma lapa 55, 65);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 15.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/, uz kontu Nr.551005019765, EUR 3131,85, norādot maksājuma mērķī ''Saulkrasti Nr.2'' (9.sējuma lapa 56, 66);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 16.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/, uz kontu Nr.551005019765, EUR 3144,16, norādot maksājuma mērķī ''/pers. A/ Saulkrasti 2+2+2'' (9.sējuma lapa 57, 67);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 18.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/, uz kontu Nr.551005019765, EUR 3126,47, norādot maksājuma mērķī ''/pers. A/ Saulkrasti ''

(9.sējuma lapa 58, 68);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 25.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/, uz kontu Nr.551005019765, EUR 3092,15, norādot maksājuma mērķī ''/pers. A/ Saulkrasti '' (9.sējuma lapa 48, 69);

- ar /pers. B/ transakciju izrakstu, ar kuru pierādīts, ka 2003.gada 5.augustā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/, uz kontu Nr.551005019765, EUR 2945,74, norādot maksājuma mērķī ''/pers. A/ Saulkrasti final'' (9.sējuma lapa 49, 70);

- ar Izziņu par Latvijas Bankas *euro* kursu attiecībā pret latu, kurā norādīts, ka 2003.gada 7.jūlijā tas bija 0,65200, 2003.gada 14.jūlijā – 0,64700, 2003.gada 15.jūlijā, 2003.gada 16.aprīlī, 2003.gada 18.jūlijā – 0,64600, 2003.gada 25.jūlijā – 0,65500, bet 2003.gada 5.augustā – 0,64800.

Tiesa, novērtējot apsūdzētā liecības tiesas sēdē un iepriekš minētos pierādījumus, uzskata, ka /pers. A/, neatzīstot vainu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā (cietušais /pers. B/), izdarīšanā, ir apsūdzētā izraudzīta aizstāvības pozīcija ar mērķi izvairīties no atbildības par izdarīto noziegumu. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā liecības, kā arī aizstāvības pozīcija ir krasā pretrunā ar lietā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem, kuru patiesumu tiesai nav objektīva pamata apšaubīt. Tiesa nekonstatē objektīvus apstākļus, kas varētu būt par pamatu cietušā un liecinieku liecību apšaubīšanai. Viņu liecības ir konsekventas un savstarpēji atbilstošas, bez būtiskām pretrunām. Turklāt tiesa ņem vērā arī to, ka, atšķirībā no apsūdzētā, cietušais un liecinieki ir brīdināti par kriminālatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu.

/pers. B/ liecināja, ka/pers. A/teica, ka ļoti labi pazīst zemes īpašnieku, taču, saskaņā ar zemes gabala ''/Nosaukums/ toreizējās īpašnieces /pers. F/ liecībām viņa nekad nav redzējusi /pers. A/, kā arī sakarā ar zemes pārdošanu nav bijusi Rīgā. Tāpat arī Saulkrastos esošā zemes gabala, kuru /pers. A/ rādīja /pers. B/ un viņa sievai /pers. T/, kā noslēgtā pirkuma līguma priekšmetu, īpašniece – lieciniece /pers. O/ liecināja, ka /pers. A/ pirmo reizi redz tiesas sēdē. Turklāt, saskaņā ar viņas liecībām, viņa nekad nav vēlējusies pārdot sev piederošo zemi un nav likusi sludinājumus par tās pārdošanu.

Tāpat arī apsūdzētā liecības par to, ka viņš brauca kopā ar SIA ''Domo'' /amats/ /pers. G/ skatīties zemi pie jūras, ir pretrunā ar /pers. S/ liecībām, kā arī /pers. G/ (pēc uzvārda maiņas /pers. G/) liecībām par to, ka viņa /pers. A/ rādīja zemi Lēdurgas pagastā un nekad nav pārdevusi zemi Saulkrastos, kā arī viņai vispār pārdošanā nav bijis zemes gabals Saulkrastos.

Līdz ar to tiesa apšauba apsūdzētā liecību ticamību par to, ka /pers. G/ iepazīstināja viņu ar sievieti, kura stādījās priekšā kā zemes īpašniece, un, ka viņi kopā brauca skatīties zemes gabalu, kā arī tiesa apšauba apsūdzētā liecības par to, ka viņam tika rādīts zemes gabals, kas atrodas Saulkrastos pie jūras, iedodot pie jūras esoša zemes gabala plānu ar uzrakstu ''/Nosaukums/''.

Ņemot vērā iepriekš minēto un to, ka saskaņā ar /pers. B/, liecinieces /pers. T/, /pers. G/ (pēc uzvārda maiņas/pers. G/) un /pers. S/ liecībām pie notāra nebija zemes īpašniece, apšaubāmas kļūst apsūdzētā liecības arī par to, ka viņš pie notāra samaksāja naudu zemes īpašniecei.

Turklāt tiesa norāda, ka apsūdzētais sniedzis ne tikai liecinieku liecībām un rakstveida pierādījumiem pretējas liecības, bet arī savstarpēji pretrunīgas liecības, un, proti, sākotnēji apsūdzētais tiesas sēdē

liecināja, ka viņš skatīties zemi brauca kopā ar /pers. G/, bet vēlāk norādīja, ka brauca kopā ar /pers. G/ iepazīstināto sievieti - zemes īpašnieci.

Ar liecinieces /pers. G/ (pēc uzvārda maiņas/pers. G/) un liecinieces /pers. S/ liecībām, kā arī ar Limbažu rajona Lēdurgas pagasta padomes 2003.gada 14.aprīļa Izziņu Nr.3-8/179, kurā Lēdurgas pagasta padome neiebilst, ja zemes gabalu ''/Nosaukums/'', kas atrodas Lēdurgas pagastā, tiek pārdots Somijas pilsonim, tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/, kā /pers. B/ pārstāvis, kārtoja tieši zemes gabala ''/Nosaukums/', nevis Saulkrastos pie jūras esoša zemes gabala iegādi.

Tādējādi ir pamats apšaubīt apsūdzētā liecības par to, ka viņš nezināja, ka viņi nopirka zemi citā vietā, un, ka par to viņš uzzināja tikai policijā. Līdz ar to nav arī nekāda pamata uzskatīt, ka SIA ''Domo'' pārstāves, slēdzot pie notāra pirkuma līgumu ar /pers. B/, varētu būt samainījušas dokumentus, kā to tiesas sēdē norādīja apsūdzētais. Turklāt, cietušais liecināja, ka tieši /pers. A/ parūpējās par pirkuma līgumu, un arī /pers. G/ (pēc uzvārda maiņas /pers. G/) liecināja, ka pirkuma līgumu sagatavoja vai nu /pers. A/ vai arī notārs, bet ne SIA ''Domo''.

Tiesa atzīst par nepamatotu aizstāvības viedokli par to, ka lietā nav konstatējamas Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā minētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes un, ka tas ir civiltiesisks strīds, uz ko norāda iesniegtie līgumi un vienošanās, izsniegtās pilnvaras un liecinieces /pers. F/ un /pers. S/ liecības par to, ka darījums noticis legāli.

Tiesa neapšauba, ka, pamatojoties uz noslēgto pirkuma līgumu, notikušais darījums bija legāls, jo tiesai nav ziņu par tā atcelšanu vai atzīšanu par spēkā neesošu likumā noteiktā kārtībā. Taču civiltiesisku instrumentu izmantošana, veicot krāpnieciskas darbības, pie tiesas izmeklēšanā noskaidrotiem apstākļiem, nevar būt par pamatu apsūdzētā krimināltiesiskās atbildības apšaubīšanai. Par šādu pamatu nevar būt arī /pers. B/ bezdarbība pēc līguma parakstīšanas vai iespējamā nenopietnā attieksme pret darījuma attiecībām un to partneriem, un/vai saviem finanšu līdzekļiem, kā to tiesu debatēs norādīja aizstāvis. Turklāt tiesa ņem vērā, ka cietušais uzticējās apsūdzētajam, ko /pers. A/ ļaunprātīgi izmantoja.

Tāpat arī tiesa atzīst par nepamatotu aizstāvja viedokli par to, ka apsūdzētā nodoms un mērķis bija saņemt tikai starpniecības naudu. Minētais ir pretrunā ar paša apsūdzētā liecībām, kā arī cietušā un liecinieku liecībām. Turklāt par apsūdzētā patiesā nodoma saturu liecina arī tiesas konstatētā apsūdzētā rīcība, kā arī iztiesāšanas laikā noskaidrotie apstākļi.

Tiesai nav objektīva pamata apšaubīt, ka /pers. A/ un /pers. B/ bija vienojušies, ka par zemes iegādi Saulkrastos cietušajam jāmaksā LVL 23 800. Minēto pierāda cietušā un liecinieces /pers. T/ liecības.

Taču, iztiesāšanas laikā nav gūts apstiprinājums apsūdzībā norādītajam par to, ka pirmo naudas summu cietušais nodeva apsūdzētajam LVL 8000 apmērā.

/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās, kas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, tika nolasītas tiesas sēdē, un, kuras cietušais tiesas sēdē uzturēja, fiksēts, ka pirms pirkuma līguma parakstīšanas apsūdzētais iedeva /pers. A/LVL 7500, nevis LVL 8000.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

Šādas tiesas tiesības izriet arī no Kriminālprocesa likuma 23.pantā ietvertā kriminālprocesa pamatprincipa par tiesas spriešanu. Augstākās tiesas Senāts, atsaucoties uz minēto tiesību normu, norādījis, ka tiesas spriešanā ietilpst ne tikai personas atzīšana par vainīgu vai attaisnošana celtajā apsūdzībā, bet arī personas atzīšana par vainīgu vai attaisnošana noziedzīgajā nodarījumā, izskatot un izlemjot celtās apsūdzības pamatotību. Minētais nozīmē, ka tiesa var pārkvalificēt inkriminētās noziedzīgās darbības vai arī atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību (Augstākās tiesas Senāta 2011.gada

25.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-15/2011).

Krimināprocesa likuma 455.panta trešajā daļā ietvertais nosacījums par tiesas tiesībām atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, cita starpā, ietver sevī tiesas tiesības aizstāt, tās ieskatā, nepierādītos noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus ar pierādītiem (Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-4/2014).

Ņemot vērā minēto un to, ka /pers. B/ transakciju izraksts, no kura izriet, ka 2003.gada 15.aprīlī /pers. B/ izņēma no konta naudu EUR 12 048,19 un EUR 3217,50 apmērā, nav pietiekams pamats, lai atzītu par pierādītu, ka cietušais pirms pirkuma līguma parakstīšanas iedeva apsūdzētajam vairāk nekā LVL 7500, tiesa atzīst par pierādītu naudas nodošanas faktu LVL 7500 apmērā.

Attiecībā uz apsūdzībā norādītajiem cietušā bezskaidras naudas pārvedumiem /pers. A/, tiesa konstatē, ka apsūdzībā kļūdaini norādīta to izteiksme latos un, līdz ar to, apsūdzībā kļūdaini norādīta kopējā materiālo zaudējumu summa.

Apsūdzībā norādīts un tiesa arī ir atzinusi par pierādītu, ka 2003.gada 7.jūlijā /pers. B/ pārskaitīja /pers. A/ naudas summu EUR 4681,65, 14.jūlijā – EUR 3135,78, 15.jūlijā – EUR 3131,85, 16.jūlijā – EUR 3144,16, 18.jūlijā – EUR 3126,47, 25.jūlijā – EUR 3092,15, 5.augustā – EUR 2945,74, taču apsūdzībā ir kļūdaini norādīts, ka 2003.gada 7.jūlijā apsūdzētajam pārskaitītā naudas summa EUR 4681,65 atbilst LVL 3052,43, bet 14.jūlijā – EUR 3135,78 atbilst LVL 2000, 15.jūlijā – EUR 3131,85 atbilst LVL 2000, 16.jūlijā – EUR 3144,16 atbilst LVL 2000, 18.jūlijā – EUR 3126,47 atbilst LVL 2000, 25.jūlijā – EUR 3092,15 atbilst LVL 2000, 5.augustā – EUR 2945,74 atbilst LVL 1900.

Nonākot pie šāda secinājuma tiesa ņem vērā Civillikuma 3.pantā noteikto, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijusi spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, tiesa piemēro Civillikuma redakciju, kas bija spēkā uz 2003.gada jūliju, proti, laikā, kad /pers. B/ veica naudas pārskaitījumus apsūdzētajam saistībā ar zemes iegādi Saulkrastos.

Civillikuma 1833.pantā (redakcijā uz 2003.gada jūliju) noteikts, ka visi maksājumi izdarāmi latos, savukārt 2018.pantā noteikts, kagadījumā, ja pirkums noticis par tirgus cenu, tad pieņemams, ka bijusi domāta vidējā cena līguma slēgšanas vietā un laikā.

Pamatojoties uz minētajām tiesību normām, tiesa atzīst, ka /pers. B/ pārskaitījumu konvertācija uz latiem veicama pēc *euro* kursa, kāds tas bija uz attiecīgā pārskaitījuma brīdi.

Saskaņā ar lietā esošo Izziņu par Latvijas Bankas *euro* kursu attiecībā pret latu, 2003.gada 7.jūlijā *euro* kurss attiecībā pret latu bija 0,65200, 2003.gada 14.jūlijā – 0,64700, 2003.gada 15.jūlijā, 2003.gada 16.aprīlī, 2003.gada 18.jūlijā – 0,64600, 2003.gada 25.jūlijā – 0,65500, bet 2003.gada 5.augustā – 0,64800.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pierādītu, ka 2003.gada 7.jūlijā /pers. B/ veiktais pārskaitījums EUR 4681,65 atbilst LVL 3052,44, 14.jūlijā – EUR 3135,78 atbilst LVL 2028,85, 15.jūlijā – EUR 3131,85 atbilst LVL 2023,18, 16.jūlijā – EUR 3144,16 atbilst LVL 2031,13, 18.jūlijā – EUR 3126,47 atbilst LVL 2019,70, 25.jūlijā – EUR 3092,15 atbilst LVL 2025,36, bet 5.augustā – EUR 2945,74 atbilst LVL 1908,84. Līdz ar to kopējā pārskaitījumu summa EUR 23 257,80 apmērā atbilst LVL 15 089,50, nevis LVL 14 952,43, kā tas norādīts apsūdzībā.

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. A/ no /pers. B/ izkrāpa naudu LVL 7500 un EUR 23 257,80, kas atbilst LVL 15 089,50, nodarot cietušajam materiālo zaudējumu par kopējo summu LVL 22 589,50, nevis LVL 22 952,43, kā tas norādīts apsūdzībā.

Attiecībā uz apsūdzētā norādīto par to, ka cietušā veiktie naudas pārskaitījumi nav samaksa par zemi, tiesa norāda, ka minētais ir pretrunā ar pirmstiesas procesā iegūtiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem, proti, iepriekš spriedumā norādītiem transakciju izrakstiem. Tiesai nav objektīva pamata apšaubīt, ka veiktie naudas līdzekļu pārskaitījumi attiecināmi uz /pers. B/ un /pers. A/ darījuma attiecībām par zemes iegādi Saulkrastos, uz ko tiesas ieskatā pietiekami skaidri norāda maksājumu mērķos norādītā informācija. Lietā nav nekādu pierādījumu, kas apstiprinātu apsūdzētā liecības par to, ka konkrētie naudas līdzekļu pārskaitījumi attiecināmi uz citām viņu starpā pastāvošām darījumattiecībām un, ka viņu savstarpējie norēķini veikti darījuma slēgšanas brīdī.

Attiecībā uz /pers. A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā (cietusī /pers. C/), neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu šajā apsūdzības daļā atzina daļēji, tiesa atzīst, ka viņa vaina ir pierādīta pilnībā ar šādiem pirmstiesas procesā iegūtiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā, un tieši:

- ar cietušās /pers. C/ liecībām. Cietusī liecināja, ka 2009.gadā viņa ar vīru izlēma palīdzēt jaunākā dēla ģimenei, iegādājoties Rīgas apkārtnē apdzīvojamo platību. Ieraudzīja internetā piedāvājumu izīrēt dvīņu mājas pusi uz 30 gadiem Garkalnes novada /adrese/. Dēls sazvanījās un sarunāja, ka 26.jūlijā aizbrauks uz īpašumu. Tur tikās ar /pers. A/. /pers. A/ pirmā prasība bija, lai iemaksā pirmo iemaksu EUR 8376,58, jo viņam esot kredīts un šī mājas daļa ir ieķīlāta, un šī ir tā maksa, kas ir jāsamaksā, lai ķīlu atbrīvotu. Pārējo daļu vajadzēs samaksāt, kad pie notāra nokārtos un pārrakstīs māju. Ungurs rādīja /pers. C/ mobilajā telefonā, ka viņam atsūtīta īsziņa, ka viņam atlicis tikai pēdējais maksājums. /pers. A/ teica, ka, tā kā /pers. C/ grib, lai iesaistās /amats/, būs jābrauc uz SIA ''City Real Estate'', kur nokārtos šo darījumu. Cietusī devās uz tikšanos ar abiem dēliem un vīru. /pers. A/ teica, ka ''City Real Estate'' darbinieki visu ir pārbaudījuši un, ka tūlīt varēs nokārtot darījumu un viņš dēlam varēs atdot atslēgu. Tad viņš sazvanījās ar to kantori un viņi devās turp. Tur viņus sagaidīja sieviete. Telpā, kur vajadzēja visu pārrunāt, cietusī iegāja tikai ar dēlu, kuram pirka šo mājas daļu. Vēl tur bija /pers. A/, viens jauns vīrietis un viena sieviete, kura, kā cietusī saprata, bija kā sekretāre. Sieviete iedeva paskatīties līgumus, paņēma no dēla pasi un aizgāja tā kā kārtot tos papīrus. Tad /pers. C/iedeva aizpildīt vienošanos par atmaksu. Vīrietis, kas tur bija, /pers. C/ palīdzēja to aizpildīt. /pers. C/ pati Vienošanā ierakstīja pakalpojuma mērķi. Minēto dokumentu bija parakstījis valdes loceklis /pers. AK/, līdz ar to, cietusī iedomājās, ka tas vīrietis, kas tur ir, arī ir /pers. AK/. Tad, kad parādījās, ka ir jāmaksā kaut kādai /pers. I/, /pers. C/ tam vīrietim jautāja, kāpēc jāmaksā šai personai, uz ko viņš teica, ka tur viss kārtībā, un, ka viņa esot kā hipotēkas turētājs, tāpēc viņai ir jāmaksā. Pēc dokumentu parakstīšanas, /pers. C/ ar dēlu devās uz ''Latvijas Krājbanku'' un pārskaitīja pirmo iemaksu /pers. I/. /pers. C/ pārskaitīja LVL 5935,64. Tā bija summa, ko viņa ieskaitīja kontā, lai dabūtu EUR 8376,58. Vēl bija izdevumi LVL 70 apmērā par ''City Real Estate'' firmas pakalpojumiem, tas ir, par to, ka viņi līgumus pārbaudīja un sastādīja. Tad pagāja kāda diena un zvanīja dēls un teica, ka esam laikam apšmaukti, jo vecākais dēls internetā ieraudzījis, ka šī māja ir bijusi izsolē;

- ar liecinieka /pers. H/liecībām, kurš tiesas sēdē liecināja, ka 2009.gada jūlijā ieraudzīja www.zip.lv sludinājumu, ka izīrē māju Ābeļu ielā, aizbrauca apskatīties, noslēdza līgumu, samaksāja naudu un tad vairs /pers. A/ nevarēja sazvanīt. Līgumu parakstīja firmā ''City Real Estate''. Mājā neievācās, jo uzzināja, ka māja ir bankas īpašums. To, ka māja ir ielikta izsolē, uzzināja tikai pēc naudas pārskaitīšanas. Vecākais brālis uzzināja, ka māja ir ielikta vēstnesis.lv. Sākumā, kad liecinieks zvanīja pēc sludinājuma, kas bija ievietots internetā, atbildēja /amats/, un tad viņš sarunāja tikšanos ar /pers. A/;

- ar liecinieces /pers. AL/ liecībām. Liecinieces liecināja, ka strādā SIA ''City Real Estate'' par

/amats/. 2009.gada augusta beigās pie viņas griezās/amats/ /pers. R/, ar kuru viņiem bija noslēgts sadarbības līgums. /pers. R/ lūdza izīrēt biroja darba telpas un tehniku. Par cik bija sadarbības līgums, tad lieciniece konsultējās ar vadību un viņam tika atļauts izmantot telpas un biroja tehniku. Konkrētā telpa, ko izīrēja, bija konferenču zāle. Augusta beigās /pers. R/ atnāca ar /pers. A/ un pircējiem, viņi ienāca konferenču zāle un visi it kā iepazinās. Un tajā brīdī /pers. A/ teica, ka viņam ir jāiet apspriesties ar pircējiem ārpus mūsu telpām, Skonto stadionā. Pēc 45 minūtēm šie cilvēki atgriezās un parakstīja līgumu. Līdz tam lieciniece laikam vēl viņiem nokopēja pases un ierakstīja līgumā pases datus un summu. Lieciniece līgumu nelasīja. /pers. A/ un /pers. R/ jau atnāca ar šo sagatavoto līgumu. Flešā bija šis līgums sagatavots un lieciniecei to iedeva /pers. A/ un diktēja lieciniecei pases datus. Pirmajā līguma lapā viņa ierakstīja pases datus. Tālāk, vis notika bez liecinieces. Viņi atgriezās konferenču zālē un pēc kāda brīža vēlāk /pers. R/ pienāca pie liecinieces un pateica, ka viņš ir uzmests šajā darījumā, ka līgumā ir ierakstīta cita summa, un, ka lieciniece neko nav nopelnījusi. /pers. C/ pati rakstīja Vienošanā pakalpojuma mērķi. SIA ''City Real Estate'' saņēma LVL 70;

- ar liecinieka /pers. AN/ liecībām, kurš liecināja, ka viņš, kā tiesu izpildītājs, īpašumu /adrese/, tirgoja izsolē. AS ''SEB banka" iesniedza izpildei izpildu dokumentu par LVL 163 130,44 piedziņu no /pers. A/ un, kā ķīla, šim prasījumam bija ieķīlāts īpašums /adrese/. Īpašumam bija trīs izsoles. Visas trīs izsoles bija atzītas par nenotikušām, kā rezultātā pēc trešās izsoles piedzinējs izmantoja savas hipotekārā kreditora tiesības un pārņēma īpašumu par trešās izsoles sākumcenu. /pers. A/ redz pirmo reizi. Sākumā bija paziņojums, tad paziņojums par novērtējumu un tad vēl darbības. Par visām darbībām informēja parādnieku, nosūtot viņam informāciju pa pastu uz deklarēto dzīvesvietas adresi. Ņemot vērā, ka pirmā izsole bija jau nozīmēta 2009.gada jūlijā, /pers. A/ nebija tiesības atsavināt, izīrēt šo īpašumu bez bankas ziņas. Viņam tad bija jāvienojas ar kreditoru par konkrētu summu, ka nolīdzina visu parādu, tikai tad var. Cilvēki nāca interesēties par īpašumu. Bija lielas aizdomas, ka īpašums tiek pārdots un kā tā var būt, ka tiesu izpildītājs pārdod dārgāk, bet it kā viņš lētāk;

- ar liecinieces /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtām liecībām, kas fiksētas 2010.gada 13.oktobra nopratināšanas protokolā un, kas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu, nolasītas tiesas sēdē. Lieciniece liecinājusi, ka nav zinājusi par naudas līdzekļu ieskaitīšanu viņas kontā ''SEB banka'' un, ka viņa neizmanto internetbanku. Liecinieces dēls /pers. A/ viņai par to nebija teicis. /pers. A/ nekad nav lūdzis liecinieces kredītkarti ar paroli, bet lieciniece pati ir devusi savu ''SEB banka'' kredītkarti ar paroli, lūdzot izņemt viņai caur bankomātu no naudu vai izņemt naudu, lai viņš aizietu uz veikalu. Kredītkarte tiek glabāta mājās, sekcijā un tai varēja brīvi piekļūt, kā arī /pers. A/ zināja viņas kartes paroli. Bez liecinieces un /pers. A/ vairāk nevienam nebija piekļuves liecinieces kredītkartei (6.sējuma lapa 67-70, 71-72);

- ar /pers. A/ un AS ''SEB Latvijas Unibanka'' 2007.gada 12.februārī noslēgto Kredīta līgumu Nr.VR07047, ar kura I daļas 8.1.punktu pierādīts, ka līguma darbības laikā /pers. A/, bez iepriekšējas rakstiskas bankas piekrišanas, nebija tiesīgs, cita starpā, apgrūtināt savu īpašumu par labu citām kredītiestādēm vai juridiskām un/vai fiziskām personām (7.sējuma lapa 37-43);

- ar /pers. A/, kā ieķīlātāja (īpašnieka), un AS ''SEB Latvijas Unibanka'', kā ķīlas ņēmēja, 2007.gada 12.februārī noslēgto Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.VR07047/H-1, ar kura Vispārīgo noteikumu 1.7.punktu /pers. A/ ieķīlāja par labu bankai 14/25 domājamās daļas nonekustamā īpašuma /adrese C/, Rīgas rajonā, apņemoties, bez ķīlas ņēmēja rakstiskas piekrišanas, neatsavināt un neapgrūtināt ar lietu tiesībām nekustamo īpašumu (nesadalīt, nemainīt, nedāvināt, neieķīlāt, neiznomāt, nenodot patapinājumā, neatsavināt domājamo daļu un tml.) (7.sējuma lapa 32-35);

- ar Rīgas apgabaltiesas Rīgas rajona Zemesgrāmatu nodaļas 2009.gada 5.februāra Nodalījuma norakstu Nr.1-11/637 par nekustamo īpašumu /adrese C/, Rīgas rajonā, ar kuru pierādīts, ka, pamatojoties uz 2007.gada 12.februāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.VR07047/H-1,/pers. A/ bija noteikts aizliegums bez AS ''SEB Latvijas Unibanka'' rakstiskas piekrišanas, cita starpā, iznomāt (izīrēt), kā arī veikt jebkāda cita veida darījumus ar īpašuma 14/25 domājamām daļām vai kāda tā daļu (7.sējuma lapa 30-31);

- ar AS ''SEB banka'' 2009.gada 14.janvāra iesniegumu Nr.21.40./-0163, kas adresēts zvērinātam tiesu izpildītājam Kalvim Dūrītim un, ar kuru tās iesniedzējs iesniedza izpildei Rīgas rajona tiesas 2009.gada 5.janvāra lēmumu lietā Nr.3-12/0034, ar kuru bezstrīdus piespiedu izpildīšanai pakļauta /pers. A/ saistība, kas izriet no 2007.gada 12.februāra Kredīta līguma Nr.VR07047, ar grozījumiem 2008.gada 2.aprīlī. Ar minēto iesniegumu AS ''SEB banka'' lūdza vērst piedziņu uz /pers. A/ piederošo nekustamo īpašumu – īpašumu /adrese/, Rīgas rajons (7.sējuma lapa 29);

- ar zvērināta tiesu izpildītāja Kalvja Dūrīša 2009.gada 23.janvāra paziņojumu par labprātīgu parāda un sprieduma izpildes izdevumu LVL 166 085,18 kopsummā samaksu, kā arīierakstīto vēstuļu sarakstu, ar kuru pierādīts, ka /pers. A/ 2009.gada 27.janvārī tika nosūtīts iepriekš minētais paziņojums (7.sējuma lapa 90, 91-94);

- ar zvērināta tiesu izpildītāja Kalvja Dūrīša 2009.gada 25.februāra paziņojumu /pers. A/ par nekustamā īpašuma novērtējumu (7.sējuma lapa 86);

- ar zvērināta tiesu izpildītāja Kalvja Dūrīša 2009.gada 7.maija Paziņojumu par nekustamā īpašuma pārdošanu pirmajā izsolē, tas ir, par /pers. A/ piederošo 14/25 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese C/, Rīgas rajonā, pārdošanu izsolē, kā arī ierakstīto vēstuļu sarakstu, ar kuru pierādīts, ka /pers. A/ 2009.gada 8.maijā tika nosūtīts iepriekš minētais paziņojums (7.sējuma lapa 81, 82-85);

- ar zvērināta tiesu izpildītāja Kalvja Dūrīša ierakstīto vēstuļu sarakstu, ar kuru pierādīts, ka /pers. A/ 2009.gada 10.jūlijā tika nosūtīts 2009.gada 10.jūlija Paziņojums par nenotikušo nekustamā īpašuma pirmo izsoli par /pers. A/ piederošo 14/25 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese C/, Rīgas rajonā, izsoli (7.sējuma lapa 77, 78-79);

- ar Valsts SIA ''Latvijas Vēstnesis'' Publikācijas apliecinājumu par paziņojuma publicēšanu oficiālā laikrakstā ''Latvijas Vēstnesis'' 2009.gada 5.maija laidienā Nr.68 par /pers. A/ piederošo 14/25 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese C/, Rīgas rajonā, izsoli 2009.gada 9.jūlijā (7.sējuma lapa 80);

- ar 2009.gada 28.jūlija Īres tiesību līgumu Nr.01/2009, kas noslēgts starp /pers. A/, kā izīrētāju, un /pers. H/, kā īrnieku, saskaņā ar kuru izīrētājs nodeva īrniekam un īrnieks pieņēma no izīrētāja īres lietošanas telpas – māju un 14/25 domājamās daļas zemes gabalam ar platību 2291 m^2, kas atrodas

/adrese/, Rīgas rajonā un, kas ierakstītas Garkalnes pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs G/, kadastra Nr./numurs H/. Minētā līguma 3.1.punktā noteikts, ka līguma summas daļas EUR 8376,58 apmērā samaksa veicama ''SEB banka'' kontā Nr./konta numurs/, uz /pers. I/ vārda, savukārt līguma 7.1.punktā /pers. A/ garantēja, ka viņam ir tiesības nodot telpas nomā, tās ir brīvas no apgrūtinājumiem (nav ieķīlātas, dāvinātas utt.) un nav arī iznomātas nevienam citam kā vien /pers. H/ (7.sējuma 12-14);

- ar SIA ''City Real Estate'' 2009.gada 28.jūlija Vienošanos par apmaksu, kas ir Pielikums Nr.2 līgumam Nr.01/2009, un, par ko bija noteikta samaksa LVL 70 apmērā (7.sējuma lapa 17);

- ar ''Latvijas Krājbanka'' 2009.gada 28.jūlija maksājuma rīkojumu, ar kuru pierādīts, ka /pers. C/, valutējot no LVL 5935,64, uz /pers. I/ kontu Nr./konta numurs/, pārskaitīja EUR 8376,58,norādot, ka maksājuma mērķis ir ''Īres tiesību līgums nr.01/2009 no 28.07.2009'';

- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Brasas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2009.gada 9.septembra Protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un Uzziņu kriminālprocesā Nr.11094080709 kurās fiksēts, ka /pers. C/ atpazina /pers. A/ kā vīrieti, kurš veica krāpnieciskas darbības pret viņu, nelikumīgi sastādot līgumu (7.sējuma lapa 22-23, 24);

- ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Brasas iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora 2010.gada 24.novembra Apskates protokolu, kurā fiksēta DVD – R diska, kuru iesniedzis SIA ''inbokss'', apskate un tā pielikumiem, ar kuriem pierādīts, ka /pers. A/ e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/ 2009.gada 26.jūlijā un 2009.gada 27.jūlijā ir sūtīta mape ar līgumu paraugiem ''Īres tiesību līgums nr.01/2009'', kurā, kā izīrētājs, minēts /pers. A/, kurš nodod īres lietošanā telpas, kuras atrodas /adrese/, Rīgas rajons, kā arī vairākkārt sūtītas vēstules saistībā ar minētā līguma nosacījumu precizēšanu un tā slēgšanas apstākļiem (7.sējuma lapa 183-190).

Tiesa, novērtējot apsūdzētā liecības tiesas sēdē un iepriekš minētos pierādījumus, uzskata, ka /pers. A/, daļēji atzīstot vainu noziedzīga nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, izdarīšanā, ir apsūdzētā izraudzīta aizstāvības pozīcija ar mērķi izvairīties no atbildības par izdarīto noziegumu. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā tiesas sēdē sniegtās liecības ir pretrunā ar lietā savāktiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem, kuru patiesumu tiesai nav objektīva pamata apšaubīt. Tāpat arī tās ir pretrunā ar /pers. A/ 2009.gada 2.oktobra Valsirdīgo atzīšanos, kurā viņš norādījis, ka apzinās, ka viņam nebija tiesību slēgt īres līgumu ar /pers. H/ un saņemt naudu, tā kā minētais īpašums bija ieķīlāts AS ''SEB banka'', un bez bankas ziņas un rakstiskas atļaujas viņam nebija tiesības to darīt. Turklāt apsūdzētais arī atzinis, ka, uz līguma noslēgšanas brīdi, nekustamais īpašums atradās tiesu izpildītāja rīcībā (7.sējuma lapa 115, 116).

Neskatoties uz minēto, tiesa atzīst par nepieciešamu norādīt, ka konkrētajā gadījumā nav būtiskas nozīmes tam, vai apsūdzētais zināja vai nezināja par Rīgas rajona tiesas 2009.gada 5.janvāra lēmumu, ar kuru nolemts vērst piedziņu uz nekustamo īpašumu /adrese D/ Garkalnes novadā, jo neatkarīgi no tā, kā arī neatkarīgi no tā, vai apsūdzētais reāli saņēma vai nesaņēma no zvērināta tiesu izpildītāja paziņojumus par darbību veikšanu iepriekš minētā nolēmuma izpildei, /pers. A/ nebija tiesību izīrēt minēto nekustamo īpašumu. Apsūdzētais to zināja, jo, saskaņā ar 2007.gada 12.februārī noslēgtā Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.VR07047/H-1 Vispārīgo noteikumu 1.7.punktu bija apņēmies, bez bankas rakstiskas piekrišanas neiznomāt to. Turklāt, pamatojoties uz iepriekš minētā līguma dalībnieku parakstīta nostiprinājuma

lūguma pamata, minētais aizliegums tika ierakstīts arī nekustamā īpašuma zemesgrāmatas nodalījumā.

Tiesa nekonstatē objektīvus apstākļus, kas varētu būt par pamatu cietušās /pers. C/ un liecinieku liecību apšaubīšanai. Viņu liecības ir konsekventas un savstarpēji atbilstošas, kā arī, atšķirībā no apsūdzētā, cietusī un liecinieki ir brīdināti par kriminālatbildību par nepatiesu liecību sniegšanu.

Attiecībā uz apsūdzētā norādīto par to, ka cietusī un viņas dēls zināja, ka māja ir ieķīlāta, un, ka viņus tas pilnīgi apmierināja, tiesa norāda, ka tā neapšauba faktu, ka /pers. C/, no apsūdzētā sacītā, bija zināms par mājas ieķīlāšanas faktu, taču tiesa ņem vērā to, ka /pers. C/ uzticējās apsūdzētā sacītajam par to, ka pirmā iemaksa EUR 8376,58 apmērā ir pēdējā samaksa, kas veicama, lai atbrīvotos no ķīlas. Turklāt, saskaņā ar cietušās liecībām, /pers. A/ rādījis viņai telefonā īsziņu par to, ka viņam atlicis pēdējais maksājums, kā arī apsūdzētais teicis, ka SIA ''City Real Estate'' darbinieki visu ir pārbaudījuši. Bez tam, parakstot īres tiesību līgumu Nr.01/2009, tā 7.1.punktā apsūdzētais garantēja, ka viņam ir tiesības nodot telpas nomā un, ka tās ir brīvas no apgrūtinājumiem.

Tiesa apšauba apsūdzētā liecību ticamību par to, ka viņš, slēdzot līgumu un saņemot naudu, it kā neuzskatīja un nesaprata, ka apkrāpj /pers. C/. Tiesas ieskatā fakts, ka apsūdzētais, pēc līguma parakstīšanas, nodeva mājas atslēgas nepierāda viņa prettiesiskā nodoma neesamību, jo tieši uz šādu viņa darbību raksturu nepārprotami norāda apsūdzētā pārējās faktiskās darbības.

Tāpat arī par nepamatotu atzīstams aizstāvja debatēs paustais viedoklis par to, ka apsūdzētajam nebija nodoms apkrāpt, bet gan iegūt līdzekļus kredītsaistību izpildei, jo lietā nav pierādījumu tam, ka no /pers. C/ izkrāptie naudas līdzekļi novirzīti apsūdzētā kredītsaistību dzēšanai. Gluži pretēji pats apsūdzētais tiesas sēdē liecināja, ka iegūto naudu viņš izmantoja savām vajadzībām.

Apsūdzētā patiesā nodoma saturu apliecina iztiesāšanas laikā noskaidrotie apstākļi un tiesas konstatētā apsūdzētā rīcība, un, līdz ar to, tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais apzinājās savu darbību prettiesiskumu.

Augstākās tiesas 2008/2009.gada tiesu prakses apkopojumā ''Tiesu prakse lietās par krāpšanu'' norādīts, ka fakts, ka persona par nodarījumu saukta vai var tikt saukta pie civiltiesiskās vai komerctiesiskās atbildības, nenozīmē, ka izdarītais nevar tikt atzīts arī par noziedzīgo vai administratīvo pārkāpumu. Ievērojot krāpšanas juridisko dabu, persona, nododot krāpniekam mantu vai tiesības uz mantu, neapzinās nodarījuma noziedzīgu raksturu, bet uztver to kā civiltiesiskās vai komerciālās attiecības. Veicot krāpnieciskās darbības, vainīgās personas bieži izmanto civiltiesiskos instrumentus – rakstveidā, mutiski vai konkludenti slēdz līgumus vai veic darbības, kas ārēji izskatās kā likumīgi darījumi. Darbības, kas no krimināltiesiskā viedokļa ir atzīstamas par krāpnieciskām, no civiltiesiskā vai komerctiesību pozīcijas var tikt vērtētas kā līgumsaistību nepienācīgi izpilde, izvairīšanas no saistību izpildes utt. Personas sodīšana par civiltiesisko vai komerctiesisko deliktu vai nepienācīgu līgumsaistību izpildi, kā arī šādas sodīšanas iespējamības esamība neizslēdz personas krimināltiesisko atbildību par izdarīto krāpšanu (Augstākās tiesas 2008/2009.gada tiesu prakses apkopojuma ''Tiesu prakse lietās par krāpšanu'' 9.lp.).

Ņemot vērā minēto, tajā skaitā, to, ka civiltiesiska atbildība un krimināltiesiskā atbildība ir patstāvīgi juridiskās atbildības veidi un, ka kriminālatbildība var iestāties arī par civiltiesisku deliktu, ja tā kaitīguma pakāpe sasniedz kriminālatbildības nosacījumus, tiesa atzīst par nepamatotu apsūdzētā viedokli par to, ka viņš ir pārkāpis tikai darījuma attiecības ar banku, kā arī, pamatojoties uz iepriekš izklāstītiem argumentiem, tiesa atzīst par nepamatotu arī aizstāvja viedokli par to, ka faktiski šis ir civiltiesisks strīds.

Viltus, kā krāpšanas veids raksturīgs ar to, ka persona vai nu paziņo nepatiesas ziņas vai arī noslēpj faktus, kurus viņai vajadzēja paziņot mantas īpašniekam vai tās valdītājam, savukārt, ļaunprātīga uzticības izmantošana izpaužas tādējādi, ka persona nolūkā iegūt svešu mantu izmanto līgumiskas vai citādas tiesiskas attiecības, kas pamatotas uz savstarpēju uzticēšanos, un tā rezultātā vainīgais cietušā uzticību izmanto pretēji viņa interesēm (U.Krastiņš, A.Niedre. Krimināllikuma komentāri. 5.grāmata. Sevišķā daļa. Rīga, 1999, 20.lpp.).

Izvērtējot pierādījumus, tiesa konstatē, ka apsūdzētais krāpšanu izdarījis, ļaunprātīgi izmantojot personas

uzticēšanos un ar viltu, jo, lai nelikumīgi iegūtu svešu mantu, /pers. A/ vispirms ar savām darbībām ieguva cietušās uzticību un paziņoja cietušai nepatiesas ziņas, bet pēc tam uzticību izmantoja pretēji cietušās interesēm. Tiesa konkrētajā gadījumā nesaskata būtisku nozīmi tam, kad apsūdzētais saņēma no cietušās Īres līgumā nolīgto naudas summu un, proti, tiesa nesaskata būtisku nozīmi aizstāvja norādītajam apstāklim par to, ka apsūdzētais nolīgto naudu saņēma pēc līguma noslēgšanas. Līdz ar to, tiesai nav tiesiska pamata piekrist aizstāvja viedoklim par to, ka konkrētajā gadījumā nav pierādīta ne viltus, ne uzticības izmantošana no apsūdzētā puses.

Apsūdzētā liecības par to, ka īres līgumu sagatavoja SIA ''City Real Estate'' ir krasā pretrunā ar liecinieces /pers. AL/ liecībām. Liecinieces liecību ticamību pastiprina pierādījumi, kas iegūti no /pers. A/ e-pasta adreses /elektroniskā pasta adrese/. Neatkarīgi no minētā, līgumslēdzēju pases datu ierakstīšana līgumā un, iespējams, atsevišķu līguma punktu izmaiņu veikšana nevar būt pamats, lai izdarītu secinājumu, ka līgumu sagatavoja SIA ''City Real Estate''. Līdz ar to SIA ''City Real Estate'' 2009.gada 28.jūlija Vienošanās par apmaksu norādītais par to, ka /pers. C/ sniegti pakalpojumi 2009.gada 28.jūlija īres tiesību līguma Nr.01/2009 sastādīšanā, konkrētajā gadījumā nav pietiekams pierādījums apsūdzētā liecību patiesumam. Turklāt cietusī liecināja, ka viņa pati minētajā vienošanā ierakstīja pakalpojuma mērķi, pieņemot, ka līgumu sastādīja SIA ''City Real Estate''.

Tā kā iztiesāšanas gaitā nav pierādīts apsūdzībā ietvertais fakts par to, ka tieši /pers. A/ ievietoja portālā www.zip.lv sludinājumu par īres tiesību pārdošanu, tiesa atzīst par pamatotu aizstāvja viedokli par to, ka šīs darbības ir izslēdzamas no apsūdzības, atzīstot, ka attiecīgais **sludinājums portālā**www.zip.lv**ievietots** pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un apstākļos.

Tāpat arī tiesa atzīst, ka iztiesāšanas laikā nav gūts apstiprinājums apsūdzībā norādītajam par to, ka apsūdzētajam, saskaņā ar 2007.gada 12.februāra Hipotekārā līguma Nr.06-048873-PK/2, kas it kā noslēgts starp /pers. A/ un AS ''Hansabanka'' bija aizliegums bez AS ''Hansabanka'' rakstiskas piekrišanas atsavināt, dāvināt, sadalīt, ieķīlāt, iznomāt, izīrēt, apgrūtināt ar lietu tiesībām viņam piederošo nekustamo īpašumu.

No Rīgas apgabaltiesas Rīgas rajona Zemesgrāmatu nodaļas 2009.gada 5.februāra Nodalījuma noraksta Nr.1-11/637 par nekustamo īpašumu /adrese C/, Rīgas rajonā, izriet, ka, pamatojoties uz 2006.gada 10.maija hipotēkas līgumu Nr.06-048873-PK/2, reģistrētā atzīme par aizliegumu bez AS ''Hansabanka'' rakstiskas piekrišanas nekustamo īpašumu atsavināt, dāvināt, sadalīt, ieķīlāt, iznomāt, izīrēt, apgrūtināt ar lietu tiesībām ir dzēsta 2006.gada 19.jūnijā. Turklāt minētā aizlieguma atzīme dzēsta pirms /pers. A/ īpašumtiesību nostiprināšanas zemesgrāmatā.

No minētā Nodalījuma noraksta Nr.1-11/637 izriet, ka 2007.gada 14.martā zemesgrāmatā reģistrēts aizliegums /pers. A/ bez AS ''SEB Latvijas Unibanka'' (pēc nosaukuma maiņas AS ''SEB banka'') rakstiskas piekrišanas /pers. A/ piederošās 14/25 domājamās daļas no nekustamā īpašuma dalīt, to vai kādu tā daļu atsavināt, dāvināt, apgrūtināt ar lietu tiesībām, tai skaitā iznomāt (izīrēt), kā arī nav tiesības veikt jebkāda cita veida darījumus ar to vai kādu tā daļu. Minētais aizliegums reģistrēts pamatojoties uz 2007.gada 12.februāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr. VR07047/H-1.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 455.panta trešo daļu, tiesa konstatē, ka ir pamats izslēgt no apsūdzības apstākļus par to, ka apsūdzētajam, saskaņā ar 2007.gada 12.februāra Hipotekārā līguma Nr.06-048873-PK/2, kas noslēgts starp /pers. A/ un AS ''Hansabanka'' bija aizliegums bez AS ''Hansabanka'' rakstiskas piekrišanas atsavināt, dāvināt, sadalīt, ieķīlāt, iznomāt, izīrēt, apgrūtināt ar lietu tiesībām viņam piederošo nekustamo īpašumu. Tā vietā atzīstams par pierādītu tas, ka /pers. A/, saskaņā ar 2007.gada 12.februāra Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr. VR07047/H-1, kas noslēgts starp viņu un AS ''SEB banka'', bija aizliegums bez AS ''SEB banka'' rakstiskas piekrišanas to apgrūtināt ar lietu tiesībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajai daļai pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi

uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Tiesai, pārbaudot lietā savāktos pierādījumus attiecībā uz /pers. A/ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 177.panta trešās daļas un 177.panta pirmās daļas, nerodas nekādas šaubas, kas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.pantam, būtu vērtējamas par labu apsūdzētajam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbības ir kvalificētas pareizi un viņa vaina noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēti Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā un 177.panta pirmajā daļā, ir pierādīta pilnībā un, līdz ar to, pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Attiecībā uz /pers. A/ personību raksturojošām ziņām, noskaidrots, ka, uz viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi, viņš bija tiesāts vienu reizi, savukārt, uz lietas iztiesāšanas pabeigšanas brīdi – sešas reizes.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 9.decembra lēmumu lietā Nr. 4.1.-1/319/11 noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 12.septembra sprieduma, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 5.aprīļa sprieduma un Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 8.novembra sprieduma, nosakot to ar brīvības atņemšanas uz pieciem gadiem un trim mēnešiem, ar mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz vienu gadu.

Valsts SIA ''Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs'' Psihiatriskās Palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē /pers. A/ nav un stacionārā nav ārstējies (1.sējuma lapa 99).

Valsts SIA ''Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs'' Narkoloģiskās Palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē apsūdzētais nesastāv (1.sējuma lapa 100).

Saskaņā ar Brasas cietuma 2014.gada 20.marta izrakstu no ambulatorā, stacionārā pacienta kartes, apsūdzētā veselības stāvoklis šobrīd ir apmierinošs (11.sējuma lapa 113).

Rīgas Centrālcietuma 2014.gada 19.marta Raksturojumā norādīts, ka no pārrunām ar /pers. A/ varētu secināt, ka viņš patiesi atzīst savu vainu un nosoda veiktās noziedzīgās darbības; pašlaik raksturojas apmierinoši (11.sējuma lapa 114).

No lietā iesniegtās dzimšanas apliecības Nr. AC 0364828 un Nr. AC 0254671 izriet, ka /pers. A/ ir 2011.gada 6.decembrī dzimusi meita Amēlija un 2008.gada 23.septembrī dzimusi meita Aurora.

Attiecībā uz /pers. A/ izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas (saistībā ar SIA ''Spans''), 180.panta pirmās daļas (cietušais /pers. E/), 193.[1] panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš atzina vainu to izdarīšanā un nožēloja izdarīto.

2012.gada 13.decembra likuma ''Grozījumi Krimināllikumā'' Pārejas noteikumu 4.punktā un 6.punktā noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Atbilstoši minēto Pārejas noteikumu 5.punktam, personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai

izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, kas kvalificējami kā noziedzīgu nodarījumu atkārtotība, saucamas pie kriminālatbildības un sodāmas par katru noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, bez kvalificējošās pazīmes - atkārtotība. Šādos gadījumos, nosakot sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par atkārtoti izdarītu noziedzīgu nodarījumu bija paredzēts noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa vadās arī no Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem un ņemot vērā apsūdzētā personību, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu un atbildību mīkstinošo apstākli, kā arī ņemot vērā Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi un, atzīstot par pamatu piemērot arī Krimināllikuma 49.[1] panta noteikumus, tiesa secina, ka sods /pers. A/ nosakāms attiecīgo Krimināllikuma pantu sankcijās paredzētajos ietvaros brīvības atņemšanas veidā, bez mantas konfiskācijas. Tiesa nesaskata lietderību papildsoda - mantas konfiskācija - piemērošanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, savukārt, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam daļēji pievienojams sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 9.decembra lēmumu lietā Nr. 4.1.-1/319/11, ar kuru noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 12.septembra sprieduma, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 5.aprīļa sprieduma un Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 2012.gada 8.novembra sprieduma.

Ņemot vērā minēto un, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmo daļu, /pers. A/ grozāms piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – uz drošības līdzekli – apcietinājumu, apcietinot viņu šajā lietā tiesas sēžu zālē, pēc sprieduma pasludināšanas.

Soda izciešanas termiņš skaitāms no 2014.gada 22.aprīļa un, saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, izciestā soda termiņā ieskaitāms īslaicīgās aizturēšanas laiks šajā lietā no 2009.gada 1.oktobra, plkst. 23.30, līdz 2009.gada 3.oktobrim, plkst. 17.45 – divas dienas un apcietinājumā pavadītais laiks no 2010.gada 1.jūnijam līdz 2010.gada 3.jūnijam, no 2010.gada 3.jūnija līdz 2010.gada 5.jūnijam, no 2011.gada 9.jūlija līdz 2011.gada 11.jūlijam, no 2011.gada 11.jūlija līdz 2012.gada 12.septembrim un no 2012.gada 12.septembra līdz 2014.gada 22.aprīlim.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22.pantam, personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu (Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa).

Kriminālprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā noteikts, ka cietušais, ņemot vērā viņam nodarīto morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantiskā zaudējuma apmērus, piesaka šā kaitējuma apmēru un izmanto savas procesuālās tiesības morālas un materiālas kompensācijas gūšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām - tikai jānorāda.

Savukārt, Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmā daļai paredz, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka,

izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru; noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; psihiskas traumas.

/pers. B/ nav izmantojis Kriminālprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā un 351.panta pirmajā daļā noteiktās tiesības pieteikt lietā materiālā kaitējuma kompensāciju. Minēto apliecina arī /pers. B/ tiesas sēdē norādītais.

Liecību sniegšana, cita starpā, liecinot par apsūdzētajam samaksāto naudas līdzekļu apmēriem un kārtību, kā arī tas, ka prokurores lēmumā par nodošanu tiesai norādīts, ka /pers. B/ ir iesniedzis lietā materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu LVL 23 300 apmērā nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka cietušais ir iesniedzis materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav tiesiska pamata spriedumā vērtēt un spriest par materiālā kaitējuma kompensācijas piedziņu, nenoteikšanu vai atstāšanu bez izskatīšanas attiecībā uz /pers. B/.

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai /pers. C/ lietā bija pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju LVL 6025,64, taču tiesas sēdē uzturēja to LVL 6005,64 apmērā, kas ietver, saskaņā ar 2009.gada 28.jūlija Īres tiesību līgumu Nr.01/2009, apsūdzētā mātei /pers. I/ pirms pārskaitījuma veikšanas valutēto naudas summu LVL 5935,64 apmērā un, saskaņā ar SIA ''City Real Estate'' 2009.gada 28.jūlija Vienošanos par apmaksu, radušos izdevumus LVL 70 apmērā.

2009.gada 28.jūlija Īres tiesību līguma Nr.01/2009, kas noslēgts starp /pers. A/, kā izīrētāju, un /pers. H/, kā īrnieku, 3.1.punktā noteikts, ka līguma summas daļas EUR 8376,58 apmērā samaksa veicama ''SEB banka'' kontā Nr. /konta numurs/, uz /pers. I/ vārda.

No AS ''Latvijas Krājbanka'' 2009.gada 28.jūlija maksājuma rīkojuma izriet, ka /pers. C/, valutējot LVL 5935,64, uz /pers. I/ kontu Nr. /konta numurs/, tika pārskaitīti EUR 8376,58, norādot, ka maksājuma mērķis ir ''Īres tiesību līgums nr.01/2009 no 28.07.2009''.

Ar SIA ''City Real Estate'' 2009.gada 28.jūlija Vienošanos par apmaksu, kas ir Pielikums Nr.2 līgumam Nr.01/2009 un, līdz ar to, saistīts ar apsūdzētā un /pers. H/ noslēgto darījumu, pierādīts, ka /pers. C/ minētajai sabiedrībai samaksājusi LVL 70.

Tādējādi tiesa atzīst par pierādītu /pers. C/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju LVL 6005,64 apmērā, kas, līdz ar to, piedzenama no /pers. A/ par labu /pers. C/.

/pers. E/ pieteicis lietā materiālā kaitējuma kompensāciju LVL 120 apmērā, /pers. D/- LVL 175, /pers. AC/- LVL 20, /pers. O/, /pers. V/ un /pers. N/ - LVL 100, savukārt /pers. Z/, /pers. C/, /pers. AA/, /pers. S/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. R/, /pers. T/, /pers. M/ un /pers. AD/ - LVL 70.

Izlemjot jautājumu par iepriekš minēto materiālo kaitējuma kompensāciju piedziņu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais tās ir atzinis un tiesai nav šaubu, ka materiālais kaitējums šādā apmērā cietušajiem radies apsūdzētā noziedzīgo darbību dēļ.

Tādējādi tiesa atzīst /pers. E/, /pers. D/, /pers. AC/, /pers. O/, /pers. V/, /pers. N/, /pers. Z/, /pers. AB/, /pers. AA/, /pers. S/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. R/, /pers. T/, /pers. M/ un /pers. AD/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumus par pamatotiem un apmierināmiem, sakarā ar ko no /pers. A/ par labu /pers. E/ piedzenama materiālā kaitējuma kompensācija LVL 120 apmērā, /pers. D/ - LVL 175, /pers. AC/- LVL 20, /pers. O/, /pers. V/ un /pers. N/ - LVL 100 katrai, savukārt /pers. Z/, /pers. AB/, /pers. AA/, /pers. S/, /pers. P/, /pers. U/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. R/, /pers. T/, /pers. M/ un /pers. AD/ - LVL 70 katrai.

Atbilstoši Eiropas Padomes 1997.gada 17.jūnija Regulai (EK) Nr. 1103/97 un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, no apsūdzētā piedzenamās naudas summas konvertējamas uz *euro* pēc maiņas kursa 1

euro = 0,702804 lati.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu, katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

/pers. Z/ pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju LVL 1000 apmērā, tiesas sēdē motivējot, ka sakarā ar to, ka viņa parakstīja darba līgumu, viņa zaudēja bezdarbnieka statusu un LVL 200. Tas ir bezdarbnieka pabalsts, ko viņa būtu saņēmusi. Kā otru argumentu morālā kaitējuma kompensācijas piedziņai, /pers. Z/ norādīja to, ka viņai sākās veselības problēmas, bet, kā trešo argumentu, cietusī norādīja to, ka viņa pa to laiku varēja meklēt citu darbu.

/pers. C/ pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju LVL 1000 apmērā, ko tiesas sēdē motivēja ar to, ka tobrīd viņa saņēma bezdarbnieku pabalstu LVL 45 apmērā un viņai nomira vecmāmiņa. Cietusī no pēdējiem naudas iekrājumiem iedeva apsūdzētajam LVL 70, jo cerēja uz darbu. Tajā brīdī viņa vēl šķīrās no vīra un pilnīgi palika bez naudas, kā arī paņēma augstskolā akadēmisko gadu. /pers. C/ cerēja uz darbu SIA ''Spans'' un tajā laikā atteica trīs darba piedāvājumus. Atgriezties pie viņiem un prasīt darba vietu cietušajai bija kauns. Pēc tam medicīnā viņa sāka strādāt tikai 2012.gadā, jo līdz tam divus gadus strādāja tirdzniecībā. Tāpat arī cietušajai divus gadus bija depresija un viņai vairāk nav uzticības interneta mājas lapai www.ss.lv darba meklēšanā.

/pers. AC/ pieteikusi morālā kaitējuma kompensāciju LVL 100 apmērā, ko pamatoja ar to, ka tajā brīdī bija divi citi labi darba piedāvājumi. Dotajā brīdī strādā pilnīgi citur.

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai /pers. P/ pieteikusi lietā morālā kaitējuma kompensāciju LVL 430 apmērā, bet pēc tiesas izmeklēšanas uzsākšanas lūdza to piedzīt LVL 500 apmērā.

Ņemot vērā to, ka, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu, cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai, tiesa spriedumā vērtēs tikai /pers. P/ morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu LVL 430 apmērā. Papildus minētajam tiesa norāda, ka prokurores lēmumā par nodošanu tiesai norādītais par to, ka /pers. P/ pieteikusi lietā morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu LVL 500 apmērā nevar būt par pamatu, lai atzītu, ka cietusī, attiecībā uz morālā kaitējuma kompensāciju LVL 70 apmērā, ir iesniegusi pieteikumu vai pieteikusi to mutvārdos tiesas sēdē Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā un termiņā.

/pers. P/ morālo kaitējumu pamatoja ar to, ka viņa vairākkārt brauca uz SIA ''Spans'' it kā organizētiem kursiem. Viņai bija izdevumi par transportu un mobilo telefonu. Tāpat arī cietusī atteica pārējiem darba piedāvājumiem, jo šis bija vairāk piemērots.

Savukārt /pers. T/ pieteikusi morālo kaitējuma kompensāciju LVL 1000 apmērā, ko pamatoja ar to, ka pirms cietusī izlasīja par vakanci portālā www.ss.lv, viņa tikās ar cilvēku un viņai piedāvāja auklītes darbu. Par auklītes darbu viņai solīja maksāt LVL 490 mēnesī. Taču, izlasot šo sludinājumu, /pers. T/ atteicās no reālā darba, kur varēja pelnīt labu naudu. Šis nereālais piedāvājums ilga divus mēnešus, līdz cietusī saprata, ka tie ir meli. Ja nebūtu atteikusies no auklītes darba, tad /pers. T/ šādu summu nopelnītu dažos mēnešos. Ungura darba piedāvājuma dēļ, viņa pazaudēja naudu un darbu. Pagaidām ir tikai pagaidu darbi.

Papildus minētajam arī /pers. K/ pieteikusi lietā morālā kaitējuma kompensāciju LVL 100 apmērā, /pers. R/- LVL 5000, /pers. M/- LVL 200 un /pers. L/ - LVL 1000 apmērā.

Attiecībā uz iepriekš minēto cietušo morālā kaitējuma kompensācijas pamatojumiem, kas ietver materiālos zaudējumus, tajā skaitā neiegūto darba algu un/vai bezdarbnieka pabalstu, kā arī iespējamo veselības stāvokļa pasliktināšanos, tiesa norāda, ka morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Morālais kaitējums ir kaitējums vērtībām, kuras nav tieši novērtējamas vai izsakāmas mantiskās vērtībās, piemēram, naudā. Līdz ar to materiālā kaitējuma kompensācija, pie apstākļiem, kad cietušais nevar pamatot un pierādīt kādu no pieteiktās materiālā kaitējuma kompensācijas pozīcijām, nevar pārvērsties vai tikt ietverta morālā kaitējuma kompensācijā, jo morālo kaitējumu nevar atlīdzināt kā zaudējumu.

Likumdevējs, definējot morālā kaitējuma jēdzienu, Civillikuma 1635.panta otrajā daļā ir norādījis uz fiziskām vai garīgām ciešanām.

Arī Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā ir norādīts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, kas ir kā gandarījums par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām.

Tādējādi personai, kura pati ir cietusi no noziedzīga nodarījuma, ņemot vērā nodarījuma raksturu, ir tiesības pieprasīt morālā kaitējuma kompensāciju vai nu par fiziskām un garīgām ciešanām vai arī tikai par garīgām ciešanām.

Arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2010.gada 4.februāra lēmumā lietā Nr. SKK-8/210 atzīts, ka, lemjot par morālās kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro, ka morālā kaitējuma kompensācija neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu.

Papildus minētajam vērā ņemams arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 28.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-181/2008 atzītais par to, ka ar katru noziedzīgu nodarījumu personai tiek nodarīts arī morālais kaitējums un tas ir saistīts ar morālo gandarījumu, proti, kad par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vainīgā persona saņem likumā paredzēto sodu, taču, vai personai ir tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, kompensējot morālo kaitējumu, ir vērtējams jautājums. Lai konstatētu cietušās personas tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, ir nepieciešams konstatēt cēloņsakarību starp noziedzīgajām darbībām, to smagumu un radušos morālo kaitējumu, proti, vai nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas saņemt materiālo atlīdzību.

Tādējādi, lemjot jautājumu par pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju piedziņu, ir izvērtējams jautājums par to, vai personai nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas saņemt materiālo atlīdzību, un tikai tad, ja atbilde ir pozitīva, nosakāms šīs atlīdzības apmērs.

Ņemot iepriekš izklāstīto, tajā skaitā Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteiktos kritērijus, tiesa nesaskata pamatu /pers. Z/, /pers. AB/, /pers. AC/, /pers. P/, /pers. L/, /pers. K/, /pers. R/, /pers. T/ un /pers. M/ morālā kaitējuma konstatēšanai un, līdz ar to, tiesa nesaskata tiesisku pamatu arī morālās kaitējuma atlīdzības noteikšanai minētajām personām. Līdz ar to /pers. Z/, /pers. AB/, /pers. AC/, /pers. P/, /pers. L/, /pers. K/, /pers. R/, /pers. T/ un /pers. M/ pieteikumi par morālā kaitējuma piedziņu ir noraidāmi.

Tā kā /pers. AA/ un /pers. N/ morālā kaitējuma kompensāciju attiecīgi LVL 300 apmērā un LVL 100 apmērā pieteica tikai pēc tiesas izmeklēšanas uzsākšanas, neievērojot tādējādi Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteikto, tiesai nav tiesiska pamata spriedumā vērtēt un spriest par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu, nenoteikšanu vai atstāšanu bez izskatīšanas attiecībā uz /pers. AA/ un /pers. N/.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajai daļai, procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus. Procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākums gulstas arī uz nepilngadīga notiesātā vecākiem vai

aizbildņiem.

Savukārt, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu, procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā.

Kā jau iepriekš spriedumā norādīts, apsūdzētā apgādībā atrodas divi nepilngadīgi bērni.

Ņemot vērā apsūdzētā mantisko stāvokli un ar spriedumu piedzīto materiālo kaitējuma kompensāciju kopējo apmēru, tiesas ieskatā ir pamats secināt, ka procesuālo izdevumu piedziņa no apsūdzētā var būtiski ietekmēt apgādībā esošo personu stāvokli un intereses. Līdz ar to, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu, tiesa atzīst par iespējamu atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, lietiskais pierādījums – CD disks un izmeklēšanas laikā izņemtie darba līgumi, kas glabājas pie krimināllietas, atstājami glabāties pie krimināllietas. Savukārt, lietiskais pierādījums – mobilais telefons Nokia 6300 atdodams tā īpašniekam /pers. A/, nosakot, ka gadījumā, ja divu mēnešu laikā /pers. A/ to neizņem, tad lietiskais pierādījums ir iznīcināms.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240., 351., 352.pantu, 353.panta otro daļu, 368.panta ceturto daļu, 514., 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu;

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā (cietusī /pers. C/) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem;

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā (saistībā ar SIA ''Spans'') paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem;

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem;

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 193.^{1} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu;

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un galīgo sodu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikt brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestajam sodam daļēji pievienot sodu, kas noteikts

ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 9.decembra lēmumu lietā Nr. 4.1.-1/319/11, ar kuru noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 12.septembra sprieduma, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 5.aprīļa sprieduma un Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 2012.gada 8.novembra sprieduma, un galīgo sodu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikt brīvības atņemšanu uz astoņiem gadiem un sešiem mēnešiem, ar mantas konfiskāciju un policijas kontroli uz vienu gadu.

Grozīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā – uz drošības līdzekli – apcietinājumu – un apcietināt viņu šajā lietā tiesas sēžu zālē, pēc sprieduma pasludināšanas.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2014.gada 22.aprīļa.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas laiku šajā lietā no 2009.gada 1.oktobra, plkst. 23.30, līdz 2009.gada 3.oktobrim, plkst. 17.45 – divas dienas un apcietinājumā pavadīto laiku no 2010.gada 1.jūnijam līdz 2010.gada 3.jūnijam, no 2010.gada 3.jūnija līdz 2010.gada 5.jūnijam, no 2011.gada 9.jūlija līdz 2011.gada 11.jūlijam, no 2011.gada 11.jūlija līdz 2012.gada 12.septembrim un no 2012.gada 12.septembra līdz 2014.gada 22.aprīlim.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 8545,26 (astoņi tūkstoši pieci simti četrdesmit pieci *euro* un divdesmit seši *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. E/, dzimušam /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 170,74 (viens simts septiņdesmit *euro* un septiņdesmit četri *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 249 (divi simti četrdesmit deviņi *euro*).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. Z/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. AB/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. AC/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 28,46 (divdesmit astoņi *euro* un četrdesmit seši *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. AA/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. S/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. O/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 142,29 (viens simts četrdesmit divi *euro* un divdesmit deviņi *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. P/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. V/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 142,29 (viens simts četrdesmit divi *euro* un divdesmit deviņi *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. U/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. N/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 142,29 (viens simts četrdesmit divi *euro* un divdesmit deviņi *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. K/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. L/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. R/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. T/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. M/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. AD/, dzimušai /datums/, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 99,60 (deviņdesmit deviņi *euro* un sešdesmit *euro* centi).

Noraidīt /pers. Z/, /pers. AB/, /pers. AC/, /pers. P/, /pers. L/, /pers. K/, /pers. R/, /pers. T/ un /pers. M/ morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumus.

Atbrīvot /pers. A/, personas kods /personas kods/, no procesuālo izdevumu piedziņas par labu valstij.

Lietiskos pierādījumus – CD disku un izmeklēšanas laikā izņemtos darba līgumus, kas glabājas pie krimināllietas, atstāt glabāties pie krimināllietas.

Lietisko pierādījumu – mobilo telefonu Nokia 6300 atdot tā īpašniekam /pers. A/, personas kods /personas kods/. Gadījumā, ja divu mēnešu laikā /pers. A/, personas kods /personas kods/, to neizņem, tad lietiskais pierādījums ir iznīcināms.

Spriedumu daļā, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, notiesāts pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas (saistībā ar SIA ''Spans''), 180.panta pirmās daļas, 193.^{1} panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas var pārsūdzēt daļā par tiesas piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2014.gada 6.maijs.

Faktiskā sprieduma pieejamības diena ir 2014.gada 3.jūnijs.

Tiesnese I.Strode